

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

PTT Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 28 • Nr. 5 • mei 2002

DE WANDELENDE
REPORTER 1

●
CLUBKAMPIOENSCHAP

●
REIS NAAR LA PALMA 2

●
OP HERTOG HENDRIKPAD
BEKROOND MET ZILVER

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

**ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp*
Jan van de Ven*, Hein Lenders**

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten.**

*ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

inhoud OLAT-Nieuws mei 2002

Voorwoord door de voorzitter	4
In memoriam	5
Deelnemerskaart Nijmeegse 4-daagse	
Ledenadministratie: mutaties	
2x een oproep	6
Onze jarigen	
.....	
Wandelen op Dinsdag:	7
zomerprogramma 2002	
Clubreizen: programma 2002	
.....	
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	8
Clubkampioenschap 2002	
Periode Programma clubkampioenschap	9
Deelnemers en resultaten KMS	
10 km Herdgangloop, snelwandel uitslag	
SLA-Kennedy Walkers	10
snelwandelaagenda	
De 80 van Sittard als wedstrijd/prestatietocht (Klaas Bakker)	
.....	
De wandelende reporter 1. Margriet Fischer op weg naar Compostela	11
Voettocht van Sittard naar Sittard (Peter vd Ven)	15
OLAT-Paastocht Asten (Mirjam Naninck)	16
Met Constant-Op stap	18
Reis naar La Palma deel 2 (Peter vd Ven).....	
Rennsteig in het Thueringer Woud (Margriet)	23
De 8 ^e Euraudax nacht van Arnhem (Henri Floor en Coos Verburg)	
De maand in Vogelvlucht (Ad van Asten)	25
- Soerendonk – Op Hertog Hendrikwandelpad bekroond met zilver -	
- De Kennedymars – De 25 ^e Astense Paastocht – De OLAT-Lustrumafstand..	
Grenspalen tussen Nederland en België, vervolg verhaal door Piet Jansens. 30	
De recreatieve wandelkalender	
Foto voorkaft: Roque de los Muchachos (Peter vd Ven)	
Foto's van: Peter van de Ven, Ad van Asten, Piet Jansens.	

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl

#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

#

Secretaris:

José Schimmel
Rulstraat 30
5662 ES Geldrop
☎040-2850809
e-mail: joseeschimmel@hotmail.com

#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop

#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

#

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎040 -2524404
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:
Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
José Schimmel a.i.
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT WEBSITE

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coörd.

Mariet Ahlers

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

marietaahlers@planet.nl

Paul Canters

Jan van de Ven

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coörd.

☎0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

José Schimmel a.i.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwman

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,

Peter van de Ven,

Margriet Fischer.

José Schimmel a.i.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 16 mei voor plaatsing in het
juninummer 2002 (dat rond 10 juni
verschijnt.)**

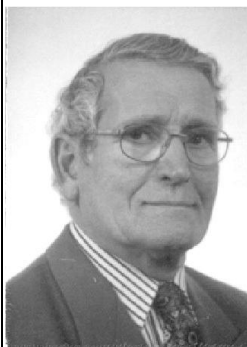
OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

mei 2002

JAARGANG 28, NR. 5

Voorwoord

Eindelijk was het zover, op dinsdag 19 maart hebben we onder grote belangstelling het vernieuwde Hertog Hendrikpad ingewandeld en het nieuwe boekje ten doop gehouden .

Diverse bondsafgevaardigden waren aanwezig o.a. Hr Verhaar en de Hr de Jongh van de KNBLO kring Brabant/ Zeeland en als afgevaardigde van KNBLO, namens wandelwegen, was de Hr Vellinga aanwezig Deze laatste moest van Leeuwarden komen, dat mag wel even vermeld worden. Ook de wandelaars die op dinsdag met elkaar op pad zijn mochten we in een groot aantal verwelkomen. Deze groep is in 1999 ook op dit pad begonnen met het dinsdag wandelen, zij het toen met 4

personen en nu met ongeveer 35 in getal. Jammer dat onze Zuiderburen van Milieu 2000 uit Lommel zich op het laatste moment moesten verontschuldigen.

Na het gebruik van een kop koffie en gebak zijn we vanaf 'Het Klooster' in Nuenen vertrokken naar café 'De Kruijck' in Nederwetten waar het nieuwe boekje ten doop werd gehouden. Dit laatste zou niet mogelijk geweest zijn zonder de inzet van Marten Hogeweg die vele uren/dagen bezig is geweest om dit prachtig boekje te kunnen maken.

Theo Tromp werd gehuldigd voor zijn geweldige inzet voor de wandelsport, hij kreeg van de Hr Verhaar, namens het KNBLO, de zilveren Bondsspeld opgespeld. Na het gezellig samenzijn en het gebruik van een hapje en een drankje zijn we om 14.30 uur begonnen aan onze terugwandeling door het Broek naar Nuenen; onder bekwame leiding van Piet van de Laar kwamen we om 15.45 uur weer terug waar we gestart waren.

Zondag 17 maart was voor OLAT een druk bezette dag, daar we onze laatste winterserietocht in Soerendonk en een marktdag in St.-Oedenrode hadden. Die werd georganiseerd in het kader van Senioren in beweging door Sport Service Noord-Brabant in samenwerking met de Gemeente St.-Oedenrode. Christ en Lenie Klaasen en Jan Rodenburg waren bereid om OLAT te vertegenwoordigen (met een stand) en bezoekers de nodige informatie te geven over onze wandelvereniging. Deze markt was met zo'n 450 bezoekers een groot succes. Lenie, Christ en Jan bedankt .

De voorbereidingen voor onze lustrumtocht op 18/19 mei zijn al in een ver gevorderd stadium. De routes, rustplaatsen, en verzorging zijn bijna rond. De eerste voorinschrijvingen voor de 175 km zijn binnen, ook kan men op zondag 1ste Pinksterdag recreatief komen wandelen en wel afstanden van 40-20 en 10 km.

Het bestuur en medewerkers hopen vele wandelaars op onze lustrumtocht te mogen begroeten.

**Tot volgende maand,
Marinus van Roosmalen, voorzitter**

†
In memoriam
Harrie van Hoof

Harrie overleed op 16 maart na een fatale ziekte. In zijn zeventig levensjaren was hij een bedrijvig man, die opkwam voor zijn personeel, en genoot van het samenzijn met zijn familie. Met zijn vrouw Toos ging hij graag op vakantie vooral als daarbij wandelen het hoofddoel was.

Harrie vond ontspanning in het wandelen, mag Toos daarin blijvend haar troost vinden.

Allen, die hem hebben gekend wensen wij sterkte.

†
In memoriam
Peter Otten

Peter overleed op 58 jarige leeftijd. Ondanks dat hij 13 jaar lid van onze wandelvereniging is geweest kennen slechts weinigen de betekenis die Peter aan het wandelen hechtte. Hij hield zich liever op de achtergrond en genoot toch zichtbaar van alle activiteit om hem heen. In stilte is Peter ook aan zijn laatste wandeling begonnen.

Wij wensen allen veel sterkte.

Deelnemerskaart Nijmeegse 4-Daagse

Het bestuur hoopt dat weer veel 4-Daagse wandelaars de oproepkaart, na het afhalen van de startkaart op maandag 15 juli, zullen inleveren bij de OLAT-stand op het 4-Daagseterrein 'De Wedren'. De korting, die door de 4-Daagse organisatie ter beschikking wordt gesteld, kunt u zodoende ten gunste laten komen van OLAT. Vindt u het makkelijker de kaart op een ander tijdstip in te leveren, dan kan dat tijdens de 4-Daagse bij de OLAT-vertegenwoordiger in 'De Ganzenheuvel', of bij de verzorgers op de OLAT-posten onderweg. Alvast bij voorbaat dank, namens OLAT

Kijk ook eens op: www.wandel-olat.org/

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven
 ☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Ledenadministratie

Aangenomen:

Peter te Hennepe	Rheden	Henk Mathijssen	Eindhoven
Cor Vile	Erp	Alie van Os	Erp
H. van der Donckt	Uden	Jeannie van Rooy	Mariahout
Rini Welten	Asten	Vera van Dongen	St. Michielsgestel
Hedy en Peter van Erp	St. Oedenrode	Jos Donkers	St.-Oedenrode

Adreswijziging:

Pieter Kees Hoogendoorn	5721 EZ 4 Asten	naar: Wingerd 16a	5374 AP Schaijk
Fam. J. en A. van de Berg	6001 KM 18 Weert	naar: Harrie Carisstraat 15	6031 HG Nederweert
Corry van de Burgt	5691 CJ 31 Son	naar: Distelvlinderstraat 9a	5691 RM Son

Aanmelding:

Jannie Frenk-Bosch	Vespuccistraat 27	5665 GM Geldrop	30-04-1937
Leo Frenk	Vespuccistraat 27	5665 GM Geldrop	17-10-1937
L. Foederen-Bevers	Dahliastraat 1a	5492 HL Sint-Oedenrode	
Marca Nelen	Kruisberg 143	4871 BK Etten-Leur	
Margriet Stouken	Geldersebaan 28	5931 JN Tegelen	21-5-1944
Hannie Sterken Verberne	van Speijkenlaan 26	5703 XG Helmond	11-3-1952
Ad Ketelaars	Koninginnelaan 108	5491 JX St.- Oedenrode	26-05-1949
Martina de Wit-Verbakel	Esdoornstraat 2	5461 CH Veghel	03-05-1937
Jan de Wit	Esdoornstraat 2	5461 CH Veghel	08-10-1936
Piet van de Heyden	Margrietstraat 2	5492 JM St.- Oedenrode	04-09-1946

Opzegging:

Familie Caris	Lindehoutstraat 4	5706 VX Helmond
---------------	-------------------	-----------------

OPROEP:**GRAAG EEN HELPENDE HAND**

Onze wandelvriend Jan Warrink uit Tiel heeft zijn grote ontspanning in het lange afstandwandelen. Tochten van 100 km, zowel recreatief als Euraudax, genieten zijn speciale voorkeur. Het probleem is dat Jan de tochten die in de vroege morgen van start gaan niet tijdig kan bereiken. Bent u toevallig ook lange afstandwandelaar en komt u op weg naar een tocht in de buurt van Tiel neem hem dan eens een keertje mee. Jan en ook zijn moeder zullen u daarvoor erg dankbaar zijn.

Ook loopt Jan graag de Vierdaagse van Nijmegen. Ook hier is de vraag hoe komt Jan daar elke morgen op tijd voor de start van de 50 km.

Bent u genegen een helpende hand te bieden, neem dan even contact op met de moeder van
Jan Warrink: Liedenaan 217 te Tiel. Telefoon 0344-663257

OPROEP:**Alleen is maar alleen**

Wie heeft er zin in een uitdaging? Ik ben van plan om het Pieterpad te gaan lopen. Ik denk aan etappes van ongeveer 50 km. Mijzelf stel ik de uitdaging deze wandelingen ten dienste te stellen van het **Mappo Mondo Kinderfonds** van het Nederlandse Rode Kruis.

Als schema heb ik op het oog om te lopen van **Pieterburen naar Zuidlaren**. Graag wil ik vertrekken op **19 mei a.s. en op 20 mei** de eerste etappe lopen.

Hebt u belangstelling om mee te lopen, dan graag reactie naar: **Antoon Asveld, Florisstraat 30, 5491 JC Sint Oedenrode. Telefoon 0413-474215**

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

mei

15	Henk Plasman	Best	28	Gerrit de Gier	Broek in Waterland
	Wim Linssen	Eindhoven		Annie Bogert	Hapert
	Henk Rutten	St.-Hubert NB	29	Francien Swarts	Veghel
	Albert van Heijningen	Kerkdriel		Johan van Oorschot	St.-Oedenrode
16	Klaas Bakker	Vught	30	Ria Neggens	Eindhoven
	Rianne Cauwenberg	Helmond		Tine Blanken	Veldhoven
	Gemma Delisse-Munsters	Erp	31	Rini der Kinderen	Eindhoven
17	Riet Emans	Weert		Harry van Woerkum	Eersel
	Marc van Dijk	Waalre	Juni		
19	Annie van Langen v/d Ven	St.-Oedenrode	2	Ad van den Boom	Vorstenbosch
20	Nancy Buckx	Born		Martha de Heus	Buren Gld
21	Fons Olfers	Valkenswaard		Ger Kloesters	Uden
	H. Kuiper	Eindhoven		John van Leeuwen	Eindhoven
	Toon Aldenzee	Deurne	3	Peter van Buul	Eindhoven
	Margriet Strouken	Tegelen		Mieke van Buul	Eindhoven
22	Boetje Huliselan	Vught		Elle de Jong	Oisterwijk
23	José Hanraerts	Geleen	4	Wil van der Meer	Eindhoven
	Henk Coopmans	Deurne	5	Willy Timmermans	Veghel
	Ruben Wolffensperger	Weert	6	Jan Malipaard	Burgh Haamstede
	Bernadette Terra-Smits	Heesch		Ad Martens	Rijsbergen
24	Jac Duizer	Spijk		Peter te Hennepe	Rheden
25	Franny v/d Ree	Maarheeze	7	Marietje Billekens	Geldrop
	Ad Ploegmakers	Eindhoven		Jeanne Beex	Knegsel
	Harry Lutters	Deurne		Angeline v/d Ven-van den Berg	Schijndel
	Conny Raymakers	Oss	8	Ad de Goey	Eindhoven
	Cees Punselie	Nijmegen		Toon Beekmans	Beek en Donk
26	Anna Vos	Cuyk		Fred van den Ende	Veldhoven
	John van Puyvelde	Geleen		Fien de Vries	Geldrop
	Ad Keetelaars	St.-Oedenrode		Geert Heijmans	Geffen
27	Frans Smits	Linne	9	Dirk Maassen van den Brink	Leiden
	Ad van Dijk	Nuenen	10	Jan Cornelissen	Den Bosch
	Huib Dingemans	Eindhoven		Annie van Kemenade	Eindhoven

11	Toon Kanters Tjeu Looijmans Wim van de Wittenboer Willem Schoonhen Regina jr	Erp Heeze Eindhoven Eindhoven	13	Maria Jager Wijsbek Jacques Smits Nellie Schellekens-Mikkers Janet van Gennip	Eindhoven Son Veldhoven Eindhoven
12	Cor Jansen	Borculo	15	R. Hendriks Hermaan Geenen	Heeze Eindhoven

WANDELEN OP DINSDAG

- Start klokke tien, voorzien van leeftocht en hondje thuislaten.
- Tochtlengte ± 20 km, tempo ± 5 km/h.
- Gids voorzien van routebeschrijving - ook bij improvisatie - gaat altijd voorop.
- Secondant, eveneens met routebeschrijving, voert de achterhoede.
- De wandeling heeft 'n recreatief karakter met tijd voor 'n bezienswaardigheid, immers:

Wandelen is het stilstaan bij dingen onderweg

Wandelen op Dinsdag Zomerprogramma 2002

Data	Wandeltocht	Startplaats
14-mei	Abdijroute	Café 'Venbergse molen', Molenstraat 211, Valkenswaard
28-mei	Drunense duinen	Café 'De Rustende Jager', Oude Bossche baan 11, Udenhout
11-jun	Heusden	Rondvaartboot 'Wiljo' in de haven van Heusden
25-jun	Cranendonck	Café 'De Bout', Dorpsstraat 39, Soerendonck
9-jul	Dommel/Tongelreep	P-terrein zwembad 'De Tongelreep' Eindhoven.
23-jul	Het Weerter Rondje	NS-station Weert
6 aug.	Géén wandeling	i.v.m.de Kempische wandeldagen vooraf
20 aug.	Waterlelieroute	Café 'De drie Zwaantjes', Petrus Dondersplein 7, St. Michielsgestel
3 sept.	De Liskes	Café 'De Woeste Hoeve', Mgr.Kuypersplein, Borkel & Schaft
17 sept.	De Grootte Peel	Bezoekerscentrum Ospel
1 okt.	Venroderoute	Café 'De Oude Ketting', Bossche Weg, Boxtel
15 okt.	Heideroute	Café 'De Hut van Mie Pils', Leenderweg 1, Aalst (in 't bos)
29 okt.	Sittard-Valkenburg	N.S.station Sittard

Wilt u meer weten over WOD, bel dan voor informatie: Truus van Vessem

☎ 040 – 2110413

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2002

15-06-2002	GR 56 Hockai - Monschau	31 - 21- 17 km
24-08-2002	GR 5 Saint-Remy - Banneux	30 en 16 km
21/22-09-2002	GR 56 en een gepijlde route.	Overnachting in een groot huis in de buurt van Malmedy.
26-10-2002	????????????	

Reglement Clubreizen OLAT

1. Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.
2. Inschrijven d.m.v. overmaking per giro.
3. Als uw betaling per giro is ontvangen kan uw deelname worden geregistreerd.
4. Op giroafschrift vermelden: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.
5. Kosten: dagtocht OLAT-leden €17,50
Niet-leden €20,00
6. Inschrijven op gironummer 70.68.01 t.n.v. W.S.V OLAT Weert.

7. Uiterlijk in het weekend voorafgaand aan de clubreis ontvangt u per post de tochtinformatie en tijd en plaats van opstap. Dit staat op de sticker van de enveloppe.
8. Vermelde tijd is vertrektijd. Zorg dus altijd 10 minuten eerder aanwezig te zijn.
9. Op woensdag en donderdag voorafgaand aan de clubreis kan men nog telefonisch informeren of er eventueel nog plaats beschikbaar is. ☎ 0495-537775
10. Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Neem altijd zelf iets te eten en te drinken mee.

11. Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de
NOODTELEFOON 06 130 111 44
en blijf waar u bent. Alleen dan is ophalen mogelijk.

Mededeling over weekend 21/22 september 2002

Wilt u aan het clubweekend naar Malmedy deelnemen, geeft u zich dan zo spoedig mogelijk op. **Uiterlijk 25 mei.**

Pas als bekend is hoeveel deelnemers er zijn kunnen we definitieve afspraken maken met betrekking tot de verzorging in het gereserveerde huis en het vervoer per bus(busjes) bespreken.

Kosten weekend: OLAT-leden €50,00 Niet-leden €57,00

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS(Fuutlaan) 7.25 uur
Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Boxtel, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Commissie Clubreizen: Toon van Wordragen, Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwman

Clubkampioenschap OLAT 2002: Stand OLAT-Clubkampioenschap per 18 april 2002

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Hugo Prinsen	3100	Theo Tromp	805	Louis Vernie	280
Klaas Bakker	2760	Ron Timmermans	725	Peter v/d Ven	280
Hannie Klumpkens	2440	Piet de Ruijter	670	Caroline Dinnissen-Vernie	280
Paul Canters	2420	Jan Soetens	670	Wim v/d Wittenboer	280
Sjef Koolen	2330	Riet Emans	600	Willem Steenbakkers	280
Marcella Creemers	2190	Cees Punselie	600	José Schimmel	280
Frits van Duijnhoven	2085	Jan Warrink	600	Marca Nelen	280
Theo Klanke	1835	Wim Brooymans	560	Ronald van Oort	280
Henk Plasman	1825	Joop Krul	530	Peter van de Meijs	280
Frits Mennen	1735	Piet van de Laar	530	Ted Liebregts	280
Kees Lambregts	1730	Ad van Asten	530	Theo Lormans	280
Servee Derks	1570	Jet van den Berselaar	530	Rien vd Rijt	275
Evert v Ampting	1410	Anton Leijgraaf	530	Paul Koks	250
Jans v Griethuizen	1200	Conny Raymakers	525	Anton Asveld	250
Ad Verbakel	1080	Huub Raymakers	525	Marco Timmermans	250
Rolf Craanen	1070	Bert Timmermans	475	Inge van Egmond	250
Ben Duin	1050	Wim Peters	470	Chris Sluyter	250
Boetje Huliselan	1040	Michel van Krimpen	280	Kees Mol	250
André Loos	900	Bertie Mennen	280	Hein Dirks	250
Frances Rouppe vd Voort	895	Theo Gijzen	280	Ton van Dijk	250
Jeannette v Boerdonk	850	Jan v/d Zanden	280	Rob Keatlaar	250
Herman Claude	850	Ad Mollen	280	Wim van Gemert	250

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2002

Tochten die in de komende periode meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2002

18 mei	OLAT jubileumtocht	175-110-80 km	<u>175 km 850 punten,</u> <u>110 km 650 punten,</u> <u>80 km 500 punten</u>
24 mei	LAT Kennedymars Hilversum	80 km	finish 280 km <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
31 mei	Betuwse Nachttocht	100-110 km	finish 200 punten afstand: <u>+100 +110</u> <u>tijdsbonus 100 km binnen 17 uur</u> <u>tijdsbonus 110 km binnen 19 uur</u>
07 juni	Nacht van Zwolle	80-100 km	finish 200 punten afstand: <u>+80 +100</u>
07 juni	Steenwijk Kennedymars	80 km	finish 280 punten
08 juni	Kennedymars Anna Pauwlonia	80 km	finish 280 punten <u>+ tijdsbonus binnen 13 uur</u>
14 juni	Rijsbergen Kennedymars	80 km	finish 280 punten
22 juni	LAT Amsterdam-Leeuwarden	150 km	finish 450 punten

**Om te worden opgenomen in het clubkampioenschap voor 2002 moet u met het onderstaande rekening houden:
Per deelnemer geldt dat uitsluitend één tocht per weekend (vrijdag tot en met zondag) meetelt om punten te scoren.
De deelnemer mag zelf bepalen welke tocht hij of zij laat meetellen voor het clubkampioenschap.**

**Na deelname aan 'n tocht dient u zich telefonisch of schriftelijk te melden bij de commissie LPS:
of bij de Redactie van OLAT-Nieuws: Ad van Asten ☎0499-473767 ook fax, of per e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl**

OLAT-deelnemers Kennedy Mars Sittard 2002

<u>Wedstrijd-prestatie</u>	<u>tijd</u>			
Kees Lambregts	08.26.30	Frits Mennen	10.21.12	
Servee Derks	09.47.48	Sjef Koolen	10.22.54	
Hugo Prinsen	09.50.09	Rolf Craanen	10.27.57	
Paul Canters	09.50.58	Theo Klanke	10.47.35	
Frits van Duijnhoven	09.58.55	Frances Rouppe vd Voort	11.16.47	
Klaas Bakker	10.07.00	Ben Duin	11.26.32	
<u>Recreatief</u>	<u>binnenkomst</u>	<u>aantal x</u>		
Ad Verbakel	18.26 uur	18	Willem Steenbakkers	20.27 uur 01
Wim Peters	18.28 uur	11	Peter v/d Meijs	20.45 uur 01
Jan Soetens	18.51 uur	13	Wim v/d Wittenboer	20.49 uur 18
Anton Leygraaf	19.08 uur	14	Caroline Dinmissen	21.00 uur 15
Theo Lormans	19.11 uur	26	Piet van de Laar	21.01 uur 09
Ted Liebregts	19.20 uur	13	Louis Vernie	21.01 uur 19
Wim Brooymans	19.33 uur	07	Ad van Asten	21.01 uur 18
Evert van Ampting	19.34 uur	01	Joop Krul	21.01 uur 01
Marca Nelen	19.34 uur	01	Peter van de Ven	21.35 uur 13
Boetje Huliselan	19.34 uur	01	Jet van den Bersselaar	22.18 uur 01
Theo Tromp	20.08 uur	(01)	Ad Mollen	22.53 uur 04
José Schimmel	20.08 uur	02	Jan van der Zanden	22.54 uur 28
Marcella Creemers	20.23 uur	01	Theo Gijzen	23.20 uur 15
Hannie Klumpkens	20.22 uur	10	Bertie Mennen	00.16 uur 16

10 km Snelwandelen Herdangloop PSV 14 april

Met Philip Krul en Wim v/d Wittenboer aan de start.

1 Marcel van Gemert	ARGO '77	0:47:37	7 Hans van Wakeren	Unitas	0:58:21
2 Pedro Huntjens	Unitas	0:49:10	8 Fred Rohner	Unitas	0:59:01
3 Marcel Bunschoten	RWV	0:52:09	9 Ad Leermakers	Attila	1:00:02
4 Hans van der Knaap	RWV	0:52:46	10 Tjabel Ras	RWV	1:00:44
5 Jaques van Bremen	RWV	0:55:46	11 Alex Wijsman	De Lat	1:02:40
6 Jaap van Broekhoven	Dirksland	0:57:35	12 Ron Timmermans	RWV	1:02:40

13 Ad van Ooijen	AV Weert	1:03:36
14 Marco Timmermans	RWV	1:05:33
15 Wim v.d. Wittenboer	OLAT	1:05:52

16 Wim van Bremen	RWV	1:05:59
17 Philip Krul	RWV	1:09:48

SECTIE LANGE AFSTAND Kennedy Walker

Afgelopen periode werden de volgende Kennedy-walkers uitgereikt en wij feliciteren deze wandelaars met hun presentatie.

Bronzen Kennedy-Walker

M.M. Muris	Maastricht
Ida Gerrits	Den Haag
Jan de Vries	Meyel
L.J. Eijenraam	Pijnacker

Zilveren Super Kennedy Walker

W.G.J. Stijnen	Neerbeek
Alfons Ovelgönne	Dülmen - Duitsland
Michel van Krimpen	Maarssen OLAT

Gouden Master Kennedy Walker

J.E. Meester	Overloon
Wim Brooijmans	Nijmegen OLAT
R. Stinis	Numansdorp
Frans Devoght	Turnhout-België

Kalender snelwandelen:

mei

18/19 Barendrecht Energie	Open Zd-Hollandse kampioenschappen met 5 000 meter snelwandelen
20 Rotterdam RWV	Eerste wedstrijd Drieluik. Langepad, aanvang 14.00 uur
25 Vlaardingen RWV	Tweede wedstrijd Drieluik.

juni

02 Rotterdam RWV	Derde wedstrijd Drieluik. Langepad, aanvang 13.00 uur
07 Zaandam Zaanland	Baanwedstrijden
08/09 Groningen Argo '77	NK Masters
15 Hellevoetsluis Pallas	Wegwedstrijden 5 en 10 km
21/23 Assen AAC'61	NK baan junioren
10/11 augustus Blackpool (GBR) Centurion	info: Piet Jansens tel. 035-6018465

DE TACHTIG VAN SITTARD ALS WEDSTRIJD- EN PRESTATIETOCHT DOOR KLAAS BAKKER

Vlak voor de kantine in het 'atletiek stadion' De Baandert klinkt om 06.00 uur 's morgens het startschot voor de wedstrijdwandelaars als aanvang van de 39^e Kennedymars van Sittard. Eerst worden er twee ronden van 400 meter op de kunststofbaan gewandeld, dan gaan we de poort uit naar de weg die ons bij de rotonde brengt waar we aansluiten op het parkoers van de reguliere tocht. We zien ook al enkele 'vlugge' recreanten lopen, die er net als wij al 1600 meter op hebben zitten, maar die zijn in het centrum van Sittard gestart. We zijn met 85 deelnemers aan de klus begonnen en worden verondersteld dit binnen 12 uur te kunnen klaren. Natuurlijk mogen de recreanten dat ook proberen, maar die kunnen het eventueel rustiger aan doen, ze hebben de tijd tot zondagmorgen 2.00 uur, in totaal dus 20 uur. In het centrum zijn ongeveer 2500 wandelaars van start gegaan. Het belooft vandaag een prachtige dag te worden, velen van ons zijn dan ook in korte broek en shirt aan deze 80 km begonnen, alhoewel het op dit vroege uur toch nog behoorlijk fris is. Voor de wedstrijdwandelaars is de eerste verzorgingspost op het 10 km punt. Op deze verzorgingsposten, die we vervolgens na elke 5 km zullen aantreffen, zijn allerlei spullen verkrijgbaar: thee, water, energiedrankjes,

druivensuiker, brood, zout, banaan en zelfs een natte spons.

De recreanten hebben andere verzorgings- en rustpunten, en daar pikken wij soms ook nog wel iets mee. Als wedstrijdwanelaars hebben wij ons een week eerder al kunnen testen bij de marathonafstand tijdens de prestatietocht van De LAT tussen Amsterdam en Hoorn. Dat liep voor mij niet onverdienstelijk af. Dit jaar waren daar ook veel meer OLAT'ers aan de start dan gebruikelijk.

Hier in Sittard neem ik nu voor de 23^e keer deel. In al die jaren is er ook heel wat veranderd. Het parkoers wordt ook steeds enigszins aangepast. De grootste verbetering vond alweer enkele jaren geleden plaats toen de drukke Napoleonsbaan tussen Thorn en Maaseik eruit werd gehaald. Daarvoor in de plaats gaan we nu langs de Maas via Geistingen en Ophoven naar Maaseik. Ook is er al enige keren de start- en finishplaats veranderd evenals de starttijd van de snellere deelnemers niet te vergeten. Er is een tijd geweest dat we pas twee uur na de recreanten weggingen. Dat was dan enkele uurtjes later wel dringen en wringen om er langs te komen, vooral in dat jaar dat er meer dan 7000 wandelaars waren gestart voor dat wij weg mochten. Maar toch, dat had ook wel iets, het gaf wat meer af-

wisseling dan tegenwoordig. Natuurlijk gaf het de wandelaars, die wij voorbij denderden, wel een mentale dreun als ze reeds ingehaald werden voordat ze er de helft van het parkoers op hadden zitten.

Terwijl ik dit vertel stonden wij natuurlijk ook niet stil en zijn alweer enkele verzorgingsposten gepasseerd. Op het 40 km punt heb ik m'n eerste extra flesje yoghurt met vanillevla te pakken. We mogen namelijk persoonlijke verzorgingspullen meegeven voor onderweg. Vanaf het begin wandelen we in een groep, eerst met 4 personen en later worden er dat ongeveer 10 stuks. We hopen de afstand net binnen de 10 uur te kunnen volbrengen en met een groep heb je dan steun aan elkaar. Dan komen we in Thorn - het witte dorp - een toeristische trekpleister en een historische plaats, met nu nog veel lege terrasjes, daar is het nog te vroeg voor: 12.30 uur. De zon probeert al een hele tijd achter de wolken vandaan te komen, voor ons is het daarom ideaal wandelweer. Het wegdek is hier in Thorn middeleeuws, wat met die moderne wandelschoentjes van ons, na 52 km wandelen heel goed te voelen is. Ik herinner me nog dat we hier in dit plaatsje eens een begrafenistoet inhaalden. We zijn er toen uit respect voor de overledene achter blijven wandelen totdat de stoet een andere weg insloeg.

Dit jaar was er een belangrijke verbetering in het traject: en wel dat we net voor het einde van de verkeersbrug over de Maas, tussen de geluidsschermen door een trap afgingen naar Wessem. We liepen vervolgens over de Maasboulevard om een eind verder weer op het oude parkoers in Thorn uit te komen. Zo ontweken we een heel saai en vooral lawaaiig stuk langs de A2. Ondertussen was onze groep uit elkaar gevallen en waren we nog slechts met z'n drieën: Hugo Prinsen, Gerrit van Haandel en ikzelf. Even voorbij Thorn kreeg ik een behoorlijke inzinking. Op het 60 km verzorgingspunt ben ik ook even gaan zitten. Niet veel verder haalde Frits van Duijnhoven mij in, hij gaf me een flesje Extran en daar knapte ik zo veel van op dat ik Frits bij kon houden en toen zijn we samen verder gegaan.

Op het 70 km punt had ik een extra flesje cola staan, daar dacht ik voldoende energie uit te kunnen putten om de finish te bereiken.

Tussen Susteren en Nieuwstadt wandelden we door een prachtig bosgebied, met onder de bomen en aan de slootkanten een tapijt aan bosanemonen. Wat ook opviel waren de vier roekenkolonies die hier hun territorium hadden, nu nog goed zichtbaar in de kale bomen. Niet ver van Nieuwstadt kon ik Frits niet meer bijbenen en ik moest nog even gaan zitten op de laatste 'doorloop' post. Hier werkte ik energiedrank, stukjes sinaasappel, banaan en druivensuiker naar binnen en nam ook nog wat mee voor onderweg. Ondertussen was Frits al bijna aan de finish, hij zou acht minuten voor mij binnen zijn. Het Marktplaatsplein in het centrum van Sittard is het eindpunt van deze Kennedymars. Het plein is voor deze gelegenheid helemaal verkeersvrij gemaakt en omgetoverd tot een groot terras dat op dit tijdstip al aardig gevuld is, ondanks het minder zonnige weer dan voorspeld werd.

Het grootste aantal deelnemers zal hier pas over enkele uren arriveren, maar dan zijn wij fanatiekelingen die vanmorgen op De Baandert gestart zijn al lang weer thuis.

De wandelende reporter 1 op weg naar

Margriet Fischer Santiago de Compostela

Op 21 maart, de eerste dag van de lente, is eindelijk de grote dag aangebroken. Na een paar laatste knuffels wordt de rugzak aangehangen en worden we uitgezwaaid. Paul loopt deze eerste dag mee. Een mazzel voor mij want hij draagt vandaag de tent en boterhammen. Weldra volgen we de GR562. Tot Opitter, waar we gisteren de auto hebben neergezet, daar gaat de rugzak in en ik loop nog een uurtje

door tot Opoeteren, dat is heel onwennig zonder rugzak. Vogels voor vandaag zijn: ganzen, grutto, Kieviet, geelgors, leeuwerik en merel. Vandaag 6 uur gelopen, en ik overnacht in een hotel.

2e dag, 22 maart. Na nog een stevige kus, zet Paul mij af waar ik gisteren was gebleven. Ik vervolg de GR562, en kom na 1½ uur lopen bij het distelbos, waar we vanmorgen met de auto

langskwamen. Hoewel ik vermoed dat het lager gelegen pad op hetzelfde punt uitkomt, laat ik me verleiden om via de trapjes het hoge pad te nemen, en ik word daarvoor beloond met een schitterend uitzicht op verleden en toekomst. Het pad volgt niet de kortste weg, maar is erg mooi, door moerassig gebied, en vlak voor Lanaken kom ik bij een camping, helaas is er geen sanitair aanwezig vanwege een verbouwing, dus dat wordt plassen in de bosjes en wassen bij maanlicht. Vandaag 7 uur gelopen.

3e dag, 23 maart. Na lang zoeken vind ik de GR5 en kom in Kanne, waar veel kak woont, maar waar ook nog het landbouwwerktuig en de koeien gestald staan in de grotten. Even verderop breng ik een bezoek aan de toren van Eben-Ezer. Een fantastisch bouwwerk van 7 verdiepingen geheel opgetrokken uit silex-steen, met 4 indrukwekkende fabeldieren op het dak. Bij Wouck verlaat ik, na 6 uur lopen, de GR5 en krijg van een boer een plaatsje voor m'n tent aangewezen tussen het huis van de burgemeester en dat van de begrafenisondernemer. Tussen de afgevallen peren van vorig jaar, vechtend tegen de kou en de schuine ondergrond, slaap ik erg slecht en word wakker in een tent die zwaar is van het ijs.

4e dag, 24 maart. Vanmorgen was ik al vroeg op pad, na het ijs van de tent te hebben geklopt en te hebben gegeten. Na een paar uur lopen stop ik even om de schoenen uit te doen. Daarna nog doorgelopen tot Velroux waar ik bij een mooie boerderij met binnenplaats aanklop, en een oudere man, na enige aarzeling, mij het knechtenkamertje boven de stal wijst. Als toilet krijg ik een emmer met deksel. Ik kan hem wel zoenen. Mezelf en wat kleren gewassen en uitgerust.

5e dag, 25 maart. Alweer vroeg op pad, maar heb nog steeds last van mijn scheenbeen. Ik doe er wat blaadjes van de smeewortel op, en dat geeft verlichting. Waarschijnlijk komt deze pijn van het 2 dagen lang lopen op verharde wegen aan de schuine linkerkant. Bij kasteel Jehay neem ik een kijkje en pak daarna de GR579 op. Meteen word ik een stuk omgeleid, maar het is zo heerlijk om weer over een stuk onverhard te lopen. Via trapjes daal ik af naar Amay waar de kerktoren net 12 slaat. Hier is een eldorado voor hongerige mensen en ik kan kiezen waar ik ga eten. Wat een luxe. Na 1½ uur lunchpauze loop ik nog even een supermarkt binnen om wat te drinken te halen. Ik mis een afslag en loop langs de Maas naar Huy waar ik, na totaal 6 uur lopen, een hotel vind. Nieuwe vogels voor vandaag: reiger en aalscholver.

6e dag, 26 maart. Meteen bij de brug van Huy begon de markering, maar even verderop in het middeleeuwse stadje liep ik vast. Na een poosje dwalen had ik de goede richting te pakken en kon meteen beginnen aan een stevige klim langs een soort kruisweg met allemaal kapelletjes.

Bijna boven gekomen zie ik een rugzak voor me lopen. Het is Wendy, die ook naar Santiago loopt. We lopen een uurtje samen over de GR576 en daarna de 575 en dan scheiden onze wegen zich.

In dit gebied staan gigantische boerderijen, sommige lijken wel kastelen. Ik zag er een uit de 13e eeuw, en allemaal gestapeld met de plaatselijke natuurstenen. Tijdens mijn pauze zitten 2 roodborstjes naar elkaar te fluiten, het lijken wel roddeltantes.

Als ik al 8½ uur heb gelopen kom ik langs een gîte à la ferme, ik mag daar overnachten en heb een compleet huis voor mij alleen met 12 bedden en een bad!

7e dag, 27 maart. Vanuit Champion wil ik over de GR577 naar Ciney lopen. Na veel dwalen en zoeken kom ik daar aan, maar niet nadat ik vanwege die GR een heel stuk ben omgelopen. Nou ja, de omgeving is mooi. Vanuit Ciney ook weer de verkeerde weg genomen, dus de route weer bijgesteld. Dan loop ik maar naar de abdij van Chevetogue, na wat heen en weer praten heeft de gastenbroeder voor mij nog een kamer-tje voor een nacht. Voor niet te veel geld krijg ik een kamer, douche, 2 maaltijden en een gezongen Byzantijnse mis van 2½ uur. (voor insiders: dit is de basis van bisschop Bär.) Al met al een hele belevenis en ik haal ook nog mijn eerste stempel.

8e dag, 28 maart. Ook vandaag is het mooi weer. Hoewel alles weer wit bevroren is schijnt de zon en het waait een klein beetje. In een beek zie ik een beest zwemmen. Ik denk eerst aan een otter, maar het zou ook een rat kunnen zijn, zonder staart ± 30 cm en behaard.

Gegeten in Han sur Lesse waar het toerisme nog op gang moet komen. Ik zit lekker bij de open haard, doe mijn schoenen uit en leg een viltje onder mijn wiebelende tafeltje.

Later op de dag boodschappen gedaan in een piepklein winkeltje, waar een dame me koffie aanbood in de huiskamer achter. Met de rugzak op zo'n winkel binnengaan is dubbel gevaarlijk. Je moet oppassen dat je niets omstoot, maar ook dat je niet te veel koopt. Het is erg warm vandaag en ik loop nu regelmatig langs de Lesse die niet erg hard stroomt. Omdat een geplande weg zomaar is verdwenen moet ik voor de zoveelste keer m'n plannen wijzigen. Er blijken veel wegen naar Santiago te leiden. Vandaag in 7½ uur naar Neupont gelopen, waar ik mijn tentje opzet onder de bomen.

9e dag, 29 maart. Koud gehad vannacht, en alles is weer bevroren. Ontbeten in de zon na een halfuur lopen. Tussen Halma en Daverdisse loopt een speciaal pad langs de Lesse voor voetgangers, fietsers en ruiters. In Graide word ik door de baas en bazin van de winkel bijna de tent uitgeschopt omdat ik het lef had om met de rugzak binnen te komen. Ja, ik heb ook slecht geslapen vannacht, maar dat reageer ik toch ook niet op hen af. In Naomé was zowaar de kerk open, dus even gevraagd naar een stempel. Maar ik werd doorverwezen naar

Carlsbourg. Nu moet ik daar toch heen, dus dat zit goed. Manmoedig een lift afgeslagen, en na vandaag 6½ uur te hebben gelopen, kom ik aan in Carlsbourg, waar ik mijn stempel haal en een chambre d'hote vind. Omdat ik steeds naar het zuiden loop, is het leuk om te zien dat de zon van links, naar voor, naar rechts draait. Voordat ik mijn richting bepaal moet ik steeds op de klok kijken hoe laat het is.

10e dag, 30 maart. Vandaag heb ik een rustige dag want ik heb in Bouillon afgesproken met Paul, Lisa en Janneke. Na 4 uur lopen kom ik daar aan en kom in een cafeetje in gesprek met een dame uit Venlo, die met een groepje in etappes naar Santiago loopt. Zo gaat het wachten snel en rond 7 uur komt de familie aan. We gaan op zoek en vinden een plekje voor de tent en om te eten en om bij te praten, aan de Semois.

11e dag, 31 maart. Na wat uitslapen en uitgebreid ontbijten - het is tenslotte Pasen - ga ik zonder rugzak en met Lisa aan de wandel. In Olly staat Paul klaar met de lunch en vanaf Pont-Maugis loop ik samen met Janneke en Lisa door tot Sedan, zo goed en zo kwaad als het gaat de GR14 volgend, geen mooi parcours. Wel weer een heel stuk opgeschoten, 6 uur gelopen, en nog een nachtje in de tent. Zonder zichtbare grens ben ik vandaag in Frankrijk aangekomen en zit ik met uitzicht op la Meuse van het avondgezag van de vogels te genieten.

12e dag, 1 april. Alweer afscheid genomen, maar nu voor langer. Ik loop hier door het stroomgebied van de Bar. Heel moerassig, bosanemoon, maagdenpalm, speenkruid en sleutelbloem zijn de veldbloemen. In de tuinen veel magnolia's en fruitbloesem. In de landerijen veel mistletoe/vogellijm. Na verkeerd te zijn gelopen bij een boerderij uit de 15e eeuw, probeer ik opnieuw een wandelpad. Het is erg nat, maar er zijn tekenen dat het water hier ook wel 30 cm hoger kan staan. Bij een 17^e-eeuws Kartuizerklooster loop ik weer verkeerd en ik beloof mezelf de GR14 niet meer te volgen. Ik overnacht in het gehucht Sy, waar ik een 1½ liter fles water krijg en een plaatsje onder een afdak achter het dorps-huis.

13e dag, 2 april. Vandaag gelopen naar Vouziers, dat is een grote plaats. Ik kwam in gesprek met een Belg die in 1998 naar Santiago liep, in 2000 naar Rome, en zijn volgende project is Jeruzalem. Zou pelgrimeren verslavend zijn? Toeteren en zwaaien met stok ten afscheid. Ultraya e Suseya. Naar de pastoor gegaan voor een stempel. De pastorie heeft een mooie renaissance gevel, maar er staat een gekke toren op. Bij navraag bij de VVV word ik terugverwezen naar de pastoor die een speciaal gastenkamertje heeft op zijn erf. Alles is er, inclusief eten in een kast, douche, wc, potten en pannen. Het bed is behoorlijk doorgezakt maar ik slaap heerlijk na mezelf en wat kleren te hebben gewassen. Nog vlug even het graf van Roland Garros bezocht. De kerkklok

stopte om 22:00 uur en begon om 7:00 uur weer te slaan.

14e dag, 3 april. Het is nog steeds wennen aan de zomertijd. Na even te hebben gezwaaid naar mijn vriendin bij de VVV en brood gekocht bij de bakker, loop ik Vouziers uit en zie nog een aantal zeer mooie huizen in Pipi Langkousstijl en een heel groot landgoed waar rondom veel kraaiennesten te zien zijn in de windsingel. Het landschap voor me is vlak, wijds, met grote schuren en silo's. Wel zie ik nog wat witte rotsen die hoog oprijzen, en de aarde is ook erg licht van kleur. Deze streek heet Champagne. Ik kies een meer oostelijke route vanwege de bossen en de afwisseling. Hoewel de geur die over de velden waait erg lekker is. In Autry is geen winkel, wel een café, en moedig bestel ik een Ricard met veel water, want ik heb dorst. Wat een troep in dat café, stof, 40 verschillende stoelen, rond-slingerende sportartikelen en tassen, en kerstversiering die er nog hangt. Kaartende mannen. Het waait nu erg hard, en ik ben blij dat ik meer in de bossen kom te lopen. Overnachten doe ik op een Frans oorlogskerkhof. Ik heb vandaag 8 uur gelopen. De uil roept nog een keer, en dan is het stil.

15e dag, 4 april. Na een half uur lopen kom ik in Vienne-le-Château en daar komt de heerlijke broodlucht me al tegemoet. Toch weer teveel gekocht, moet dus overmorgen oud brood eten. In Moiremont is een badhuis, met een bak waar m'n stok wel een hele meter inzakt, maar het ruikt een beetje naar een riool, dus gaat mijn zin in wassen gauw over. Erachter is een café met een prachtige inrichting, veel massief hout en antieke spullen. Goeie koffie. In St. Menehould, waar Don Peringnon, de uitvinder van de champagne is geboren, haal ik een stempel bij een stokoude pastoor en geniet van een lekkere maaltijd. Het is een leuk oud stadje met grachten en steegjes. Omdat het zo warm is vul ik allebei de flesjes met water, maar nu lijkt ik een klotsende kameel. In Neuville-aux-Bois staat de deur van het gemeentehuis open, de secretaris is er en wijst me waar de burgemeester woont, - mooie boerderij! - en die biedt me aan in het gemeentehuis te gaan slapen. Dat is snel geregeld. Vandaag 8 uur gelopen.

16e dag, 5 april. Ik ben nog geen 5 minuten onderweg of er zit een heel pesterig vogeltje ontzettend mooi te fluiten, maar ik krijg hem niet te zien. Misschien een spotvogel? Even verder is er een zwerm van zeker 200 kraaien een soort paringsvlucht aan het doen. Ook veel nesten. Ik ben blij dat die nesten niet in de bomen op het dorpsplein zaten waar ik had overnacht. Verder was daar wel van alles; zelfs een hotel. De route van vandaag is wel heel erg mooi. Eerst wandel ik een heel stuk door een bos. Het is feest voor m'n neus, achter-eenvolgens ruik ik: daslook, mos, vers gezaagd hout, omgewoelde aarde, en zelfs goede mest kan lekker ruiken. Lisa, je kleine notitieblokje komt goed van pas, ik

gebruik het heel veel. Weer hoor ik een specht, en vandaag voor het eerst de koekoek. De lucht is blauw, de zon schijnt en het waait. Later loop ik door een broekbos en ik begrijp niet waarom dit weggetje geen groen randje heeft op de kaart. Het lijkt op het weggetje in Kockengen, waar ik ooit met fiets en al in de sloot dook. M'n vader kreeg grijze haren vanwege de 6 dozen slaapzakken in m'n fietstas, maar ik was aan het roepen om mijn slippers.

In Heiltz-le-Maurupt drink ik iets en vraag de kasteleinsvrouw of hier ergens onderdak is te regelen. Blijkt haar man burgemeester te zijn. Na wat smoezen komt

Om 15:00uur rijdt Conny weer naar het noorden, en wij lopen naar het zuiden, waar wij 4 uur later in het dorpje St. Remy en Bouzement een chambre d'hote vinden waar ook een heerlijke maaltijd genuttigd kan worden. Na een goed ontbijt beginnen we aan onze zondagswandeling.

18e dag, 7 april. Aan een GR, langs een merengebied, zien we twee visarenden. In het dorpje Outine is alles vakwerk. Zelfs de kerk. Van binnen is deze kerk, anno 1580, helemaal van hout. Dan zien we in de verte een groot huis, maar het duurt zeker nog 2½ uur voor we daar ook werkelijk zijn. Brienne le Chateau is een redelijk grote plaats met enorme graansilo's en een molen, maar vanwege de zondag is bijna alles gesloten. Na vragen ontdekken we een 'Italiaan' waar we een bord spaghetti kunnen eten. Dan beginnen we aan de laatste 5 kilometer voor vandaag, naar het dorpje verderop waar volgens de kaart een camping moet zijn. Het wordt al donker als we aankomen in Radonviliers en de camping is gesloten. Met hoge hekken eromheen is het een onneembare vesting. De tent dus maar opgezet op het grasveld er tegenover. Twee dikkerdjes in een klein tentje met 260-liter rugzakken erbij is even lastig, maar al snel gaat de lamp uit en we vallen in een welverdiende slaap.

De volgende morgen: we worden al vroeg wakker door een hondje dat verbaasd staat te blaffen omdat er een vreemde tent naast zijn tuin staat. Omdat in het dorp nog alles dicht is lopen we al om 8 uur langs het eerste meer, een soort stuwmeer. Het tweede ligt in een bos en is veel mooier. Er staat een rood bord met een tekst die ik niet begrijp: 'baignade interdit' dus ik duik erin en was mijn haren. Theo komt niet verder dan z'n enkels, en geeft toe dat hij een watje is. Het water is minstens 9°C. Na een lange dag zonder bakkers, cafés winkels etc. komen we in St. Parres-les-Vandes. Daar staan een stel mensen voor de Marie. Wij vragen naar een camping, en ze willen ons nog 13 kilometer verderop sturen. Ik vraag naar de burgemeester, dan stapt er iemand naar voren die zegt: 'c'est moi'. Ik leg hem uit wat de bedoeling is, en binnen 5 minuten zitten wij bij deze man in de auto en brengt hij ons naar een dorpje 5 kilometer verderop waar een chambre d'hote is. Hier is onze gastvrouw al druk in de weer om de kamer in orde te brengen en te koken. We eten mee met de familie aan tafel en slapen in een heerlijk bed en daarna een heerlijke douche. Als we de volgende morgen na een ontbijt

hij met een complete sleutelbos aanzetten en vannacht slaap ik dus weer in het gemeentehuis. En er wordt een fles champagne voor mij geopend.

17e dag, 6 april. Na een paar dikke zoenen en een kop koffie vertrek ik naar Thieblemont-Faremont, waar ik om 12:00 uur afgesproken heb met Theo en Conny. Theo is mijn grote vriend in meerdere opzichten. Hij heeft hetzelfde postuur als mijn grote broer Tarcis. Hij komt een weekje met mij meelopen en nu zit ik in een café op hem te wachten. Zijn Conny komt hem brengen. En straks ook weer halen. Aardig hè?

met pannenkoekjes willen betalen, krijgen we te horen dat alles al betaald is door de burgemeester. Hierbij dus even een wijze les voor mijn broer Paul: als je straks gaat lopen, plan dan ook wat grotere plaatsen in, en als je vast loopt met overnachting; klop aan bij de burgemeester en de poorten van de hemel gaan voor je open.

20e dag, 9 april. Eerst bezoeken we de kerk die vastligt aan de kloosterboerderij uit 1100 waar we te gast waren. De volgende stop is in Chaourse waar een schitterende beeldengroep in de kelder staat. De laatste 15 kilometer naar Etowwy lopen we non-stop, want er is vanmorgen telefonisch al een plaatsje gereserveerd in een soort jeugdherberg en een tafel. Als we aan iemand de weg vragen, haalt hij z'n fiets en begeleidt ons naar het adres waar we moeten zijn. Ook hier slapen we in een mooi oud huis, hoewel er nog 15 giechelende meiden op de gang rondspoken.

De volgende dag: we gaan op zoek naar de GR die ons verder naar het zuiden zal brengen. We zien de eerste jakobsschelpen uitgestoken in een houten wegwijzer, die de weg naar Vezelay aanduiden. We volgen deze GR tot Tonnerre waar een prachtige camping ligt. Na de tent te hebben opgezet en lekker gedouched, brengen we nog een bezoek aan dit stadje dat heel veel schoons en ouds herbergt. We zoeken naar de Fosse Dionne, een bron midden in de stad met een galerij eromheen, eigenlijk een plaats waar een ondergrondse rivier bovenkomt. (Weet je nog Paul, dat wij zoiets ook eens bezochten in de Vaucluse, dat groene water in een grot.)

22e dag, 11 april. Na een nacht vol gesnurk, heeft de campingbaas een lekker ontbijt klaargemaakt. Hij heeft ook gebeld naar een vriend in Noyers, voor een speciaal prijsje in een hotel aldaar. Vandaag is er wel wind maar niet meer zo hard en zo koud als gisteren. Na nog een bezoek aan een middeleeuws hospitaal en een kijkje in de kerk, beginnen we aan de klim het dal van Armancon uit. We volgen een stuk het traject van de TGV. Wat komen daar vaak treinen langs, elke 5 minuten, het lijkt de metro wel. In Fresnes in het badhuis; even de voeten gekoeld en aan de waterkant gepick-

nickt. Aangekomen in Noyers, zien we dat daar een camping is, en doen navraag bij VVV en het stadhuis. We laten het hotel voor wat het is, en nemen de sleutel voor de camping in ontvangst. Veel campings zijn in dit seizoen nog gesloten, maar bij het stadhuis kun je dan een sleutel halen. (maar niet als je om 22:00 uur in het donker aankomt). Noyers is een van de mooiste stadjes van Frankrijk, staat op het bord bij de ingang, en is nog helemaal middeleeuws. De camping waar ik nu mijn verslag zit te schrijven is een soort paradijs, en dat voor € 1,40 per persoon. Met uitzicht op ondergaande zon en drogende was. Alleen die kraaien..... Waar is mijn buks?

23e dag, 12 april. Na een kop koffie met croissant gaan we op stap voor een flinke etappe. Het parcours is afwisselend: bos, rivier, graanvelden, glooiend, vlak. De wind is gedraaid naar het westen en de zon is achter de wolken verdwenen. Als we halverwege de middag de

A6 zijn overgestoken, is daar aan de zuidkant ineens weer de warmte en de zon. We lopen tot Vault-de-Lugny, vlakbij Avallon, en worden daar bij de Marie doorgestuurd naar het gehuchtje Vermonon waar een Gîte d'etappe is, en waar voor onze bedden klaarstaan en een douche. De deur staat open.

24e dag, 13 april. We deponeren onze bijdrage in de brievenbus, en beginnen direct aan de GR13 die meteen een flinke stijging maakt over de berg waar ik gisteren zo tegenop zag. Na 3 uur en 3 flinke stijgingen arriveren we in Vezelay, ook een middeleeuwse stad, behoorlijk toeristisch waar helemaal bovenaan de kerk van Madeleine staat. Een prachtige laat-romaanse kerk, met veel licht en een mooi timpaan boven de ingang. Na wat heen en weer gestuurd te zijn, krijg ik een kamer toegewezen in het gastenhuis van de nonnen, Bethanie. Nu is het wachten op Conny, die Theo op komt halen.

VOETTOCHT VAN SITTARD NAAR SITTARD PAASZATERDAG 2002

Door: Peter van de Ven

Eigenlijk had de kop van dit artikel: 'Mijn beste Kennedymars sinds jaren' moeten zijn, maar dan krijg je weer de onvermijdelijke vraag: Wat was dan je binnenkomsttijd? En als ik dan zeg: vijf over halftien, dan zijn er weer legio mensen, die je aanraden om toch nog maar eens goed te oefenen.

Toch ben ik tevreden over mijn dertiende rondje Sittard. Vrijdagavond was ik door een treinvertraging - daar heb je er tegenwoordig ook dertien in een dozijn van - laat in Sittard, pas om kwart over tien. Toen ik me aanmeldde bij de sporthal, was de man van de organisatie al weg.

De volgende dag kon ik hem alsnog vijf Euro overhandigen voor twee keer slapen. In de hal al enige bekenden: Gerda, de helft van de Volendamse tweeling, Toon uit Noord-Holland en Wim Brooijmans. 's-Nachts nog iemand met zeemansbenen naar het toilet zien lopen, die had te diep in het glaasje gekeken. Gelukkig zal dit geen aanleiding zijn om volgend jaar deze overnachtingsmogelijkheid te schrappen, wat tien à twaalf jaar geleden wel gebeurd was door het optreden van een aantal branieschoppers.

De volgende ochtend me om halfzes met mijn internet-inschrijvingsbewijs aangemeld. Al gauw zag ik Theo Tromp, fanatiek in gesprek met een paar bondsbobo's, of waren het toch 'gewone' wandelaars? En ook Ad van Asten en Piet van de Laar waren nog binnen. Meestal staan die buiten al in de starthouding, maar ze moesten nu op Joop Krul wachten, die zich inschreef voor zijn eerste Kennedymars.

Henny Peeters uit Heerlen mocht van haar huisarts veertien dagen niet lopen vanwege een voetblessure, hoe zou het haar op haar vijftiende dag vergaan? En dan de OLAT-recordhouder in Sittard: Jan van der Zanden, 28ste keer!

Ik liep in de korte broek, want er was goed weer voor: 18 graden en wolkeloos. En inderdaad zag ik de zon al na tien minuten opkomen, maar ruim een uur la-

ter werd zij weer ingepakt door een enorm wolkendek. In totaal heb ik die dag maar tien minuten schaduw gezien. Dus voorlopig dan maar even kou lijden. Gelukkig was mijn bovenste deel wel goed ingepakt. Bij kilometer tien zag ik Piet van de Laar 'los' lopen, was die misschien door Ad en Joop gelost? Dat kon niet, Piet en Ad zijn één, en inderdaad, even later voegde hij zich weer bij hen.

Ik bleef bij hen lopen tot kilometer 17, camping Boehmerwald. Daar wilde ik ontbijten, de organisatie had genoeg in de aanbieding: brood, ei, sinaasappel, banaan en koeken. Ad, Joop en Piet zouden door blijven lopen tot kilometer 34, Reutje, maar voor al die heer-

lijkheden en thee moest ik toch wel vijftien minuten zitten.

Mijn tweede rust is ook de tweede rust van de orga-

nisatie: de Roerhal, maar daar was het zo beredruk, dat ik ook maar doorstoomde naar Reutje. En inderdaad, daar was het een stuk rustiger. Van 'de drie' hoorde ik dat hun volgende rust in Kessenich (België) zou zijn. Weer twintig kilometer zonder stoppen, dan kon niet, want ik heb een drink- (= geen drank-)probleem. En zo ontstond het idee om in het kielzog van mijn redactie-collega te blijven en tussendoor toch mijn eigen plan te trekken. En ik begon steeds meer het idee te krijgen, dat ik zo voor tien uur 's-avonds terug in de school kon zijn, waardoor ik met de laatste trein terug naar huis kon reizen. Voorbij camping Reigershorst haalde ik ze daarom in voor een extra rust in Maasbracht (44 kilometer). Ad zei nog heel (on) collegiaal tegen Piet: 'Licht die vent maar een beentje', maar ik was al pleite! Voorbij Maasbracht een geweldige verbetering: we hoefden niet meer ruim veertig minuten op het fietspad langs de A3 te lopen, een heel oninspirerend stuk. Nu liepen we door het dorp Wessum en langs de jachthaven, veel leuker.

Voorbij Kessenich bij een temperatuur van achttien graden doorgelopen naar Maaseik. Maaseik is mijn 'Trappistenstad', maar dat stelde ik nu uit tot 'De Oude Tramhalte' in Roosteren, waar Ad, Joop en Piet aan hun eerste oude bruin zaten.

Dat ik veel beter liep dan in 2000 bleek wel uit het feit, dat ik nauwelijks een bezembus gezien heb. Zo nu en dan wel wat traantjes of strompelende wandelaars, maar de meesten hadden nog een behoorlijke tred.

OLAT PAASTOCHT ASTEN 1 APRIL 2002

Door Mirjam Naninck

De allereerste keer dat ik een (OLAT)tocht meeliep was met Pasen, in Asten. Dat is inmiddels jaren geleden. Daarna volgden meer Paastochten, en ik herinner me vooral die ene keer toen het weer bar en boos was: stortregen, kou, geen plaats meer in de volle cafés tij-

Vlak voor Roosteren werden we nog volgestouwd met etenswaren, ik heb nog wat biscuitjes en fruit geweid, want ik was in de loop van de dag al voldoende voorzien.

Na Roosteren werd het donker, in totaal zou ik nog tweeënehalf uur in het duister lopen, maar het werd niet meer zo koud als 's-ochtends. Drie kwartier voorbij Roosteren, aan het eind van Susteren nog wat ver-warring, want we liepen een bos in, in plaats van naar de Oude Rijksweg. Dit kwam omdat er een spoorweg-overgang bij het woonwagenkamp in Nieuwstadt opge-heven was. In het bos had de organisatie weer voor een heleboel spots gezorgd. Waarschijnlijk had men meer verlichting nodig dan in de oude situatie, maar het was wel een nieuwe schitterende omgeving. In Nieuwstadt op de markt het moeilijkste stuk: 200 meter open-gebroken weg, maar wel een dweilorkestje en een café en een enthousiast publiek.

De laatste vijf kilometer door het industrieterrein in Sittard gingen ook vlot, ik heb dat stuk wel eens veel vervelender gevonden. En de ontvangst op de markt was weer overweldigend, er was nog volop applaus voor 'de helden'. Mijn aankomsttijd, vermeldde ik al aan het begin van dit verhaaltje.

Nog even vermelding van Hennie Peeters: toch nog tot kilometer 65 doorgelopen, chapeau! En twee 'snellen', die bij veel OLATers bekend zijn: Ad Mollen en Theo Gijzen, pas om elf uur binnen. Theo was de pechvogel van de dag, had anderhalf uur bij de EHBO moeten wachten. En Jan van der Zanden, de hele dag niet in beeld geweest, haalde het toch weer op zijn sloffen, en had tevens een nieuweling ingewijd. Op naar de dertig, Jan! José Schimmel werd op deze dag door een deskundig iemand begeleid, namelijk Theo Tromp, vertegenwoordiger van de Sectie Lange Afstand speciaal belast met het reilen en zeilen van Kennedy Marsen. Tot slot nog wat feiten uit De Limburger van de dinsdag daarna: er waren 2546 deelnemers geweest (dat waren er plm. 450 te weinig om uit de kosten te komen), 700 personen waren uitgevallen. Waarschijnlijk komt dit bij de 40ste editie wel weer goed.

Iets anders baart mij meer zorgen: het op een fantastisch punt gelegen startlokaal, de Fontys-Hogeschool, kan niet meer gebruikt worden in de toekomst. Er kan zo uitgeweken worden richting Fortuna-Stadion, maar daar zal het publiek niet meer in zo'n grote getale komen kijken. En betekent minder publiek per saldo ook niet minder deelnemers? De tijd zal het leren.

dens de pauze en na afloop..... doornat en verkleumd dacht ik: 'Vind ik dit nu echt leuk?' 'Waarom doe ik dit eigenlijk?'

Maar deze Pasen had het KNMI zon beloofd. En dat klopte, en hoe!

Voor het eerst zou ik zonder wandelmaatje lopen: José had nog teveel last van de naweën van het lopen van de Kennedymars in Sittard. Ik was benieuwd of het mij zou bevallen, in mijn uppie lopen. Een mij van tevoren onbekende Els had via het bestuur verzocht om een lift van Eindhoven naar Asten, en ze kon met mij meerijden. Zij liep 30 kilometer, ik 20, en tot de eerste splitsing van die twee trajecten liepen we samen op. De rest deed ik alleen, en ik vond het heerlijk. Al miste ik de gezellige en/of diepgaande gesprekken die José en ik onderweg altijd voeren, dit bood ook voordelen: De hele weg mijn eigen tempo. Even stilstaan bij iets moois onderweg: een pauw, lammetjes in de wei, een

oud boerderijtje, een tuin met beelden, een gitzwart paard, een Lakenfelder (hele mooie koe), een geitje. Onderweg nergens anders naar luisteren dan naar geluiden van vogels, hanen, kippen, honden - en helaas ook even de onvermijdelijke motorcrossers.....(gelukkig maar één keer). Zo kort of lang pauzeren als je zelf nodig denkt te hebben. Kortom: ik liep lekker, toch in een vlot tempo, en heb enorm genoten van de omgeving. Bij de eerste wagenrust kwam een jarige fietser, verkleed als Paashaas, ons trakteren op chocolade eitjes (of hij het nou zelf zo leuk vond weet ik niet, maar dit hadden zijn vrienden voor hem bedacht omdat hij 40 werd, vertelde hij me). De tweede rust was lekker in de zon, op een terrasje in Liessel, prachtig. We liepen door bossen, langs weilanden, over zandpaden maar ook wel veel over asfalt- en klinkerpaden. Ik vind dat nooit een probleem, al hoor ik vaak dat mensen dat minder fijn vinden voor hun voeten. Behalve van al het groen, de bomen, planten, narcissen, de geuren van mest, de zon, beken en allerlei roze, gele en witte bloesems (dit is eigenlijk de mooiste tocht van het jaar omdat dan alles volop in bloei staat) genoot ik ook, als we door een gehuchtje liepen, van de mooie voortuintjes en de vaak prachtig verbouwde huizen. Fietzers, spelende kinderen, mensen die hun hond uitlieten: iedereen groette vriendelijk. Wat een beetje goed weer al niet kan doen voor het humeur van de mensen! Bij de derde wagenrust werd ons snert beloofd en paaseieren, volgens het grote bord. Snert? Met dit warme

weer? Ik snakte naar een kop bouillon! Gelukkig bleek het een 1-aprilgrap en was het goed gevulde groentesoep zonder paaseieren (die hadden de dames van de catering wel meegebracht, maar ze waren om half twee allemaal al op, jammer genoeg!)

Bij de rust vertellen twee dames me dat ze zich altijd oriënteren, tijdens het lopen, op de kerktorens. Als je die in de verte ziet opdoemen en herkent weet je ongeveer hoever je nog moet, zegt de ene. "Ja," antwoordt haar maatje, "Maar tegenwoordig bouwen ze geen kerken meer met torens, dus het wordt steeds lastiger me te oriënteren". "Ach" reageert dame 1 meteen "dan oriënteren we ons voortaan toch op de moskeeën!" Vlak voor de finish becroop me in Asten de lust in het parkje met die mooie fontein in het gras te gaan liggen zonnen. Toch maar doorgelopen, ik was voor mijn doen een aardige tijd aan het lopen (22,5 kilometer in 4,5 uur) en wilde mijn PR (personal record betekent dat in de schaatswereld) niet verpesten. Op het eindpunt zat het terras uiteraard vol, maar binnen was het ook goed toeven met een bruin biertje. Jos vertelde me dat er precies 727 deelnemers waren vandaag. Nou, al die mensen die niet hebben meegelopen kunnen spijt hebben: ik vond het een prachtige tocht, met het mooiste weer van de wereld en zoals altijd: bewegwijzering, catering enz. tot in de puntjes verzorgd. Ik heb besloten dat ik, de keren dat mijn wandelmaatje niet meekan, voortaan gewoon alleen mee ga lopen. Het is me uitstekend bevallen, want: bij OLAT voel je je nooit alleen. Ik liep mijn eigen tocht, maar bij de rustplaatsen heb je meteen contact met anderen. Zo is ook deze keer de stelling bewezen dat wandelaars heel sociale en gezellige men-

sen zijn. Organisatie: de complimenten maar weer, en veel dank!

Met Constant-op stap

Met limonade en gevulde koek op stap rond Veenendaal

Constant stuurde 2 verslagen van Euraudax-wandelingen die zich afspeelden rond Veenendaal. Beide tochten gingen om 8.30 uur van start vanuit de sporthal West in voornoemde stad.

De eerste tocht was op 23 maart. Toen werd de stad verlaten via plantsoenen, maar toch ook langs het haast onvermijdelijke industrieterrein. Dan komen de weilanden aan bod met zo hier en daar een boerderij. We volgen een fietspad langs het Valleikanaal. Dit kanaal doet dienst als afwateringskanaal van de Rijn op het IJsselmeer. Omdat ik weer als schaduw over de schouders van Constant mee kijk, zien we aan het eind van het fietspad het versnaperingentje opduiken. Gevulde koek met koffie zijn een goede basis om de dag verder monter tegemoet te zien. Een graspad brengt ons bij een brug en niet lang daarna stappen we Wageningen binnen, waar we in sporthal 'De Aanloop' onze pauze hebben.

De stad Wageningen kreeg in 1263 stadsrechten. De Landbouwwuniversiteit is een van de belangrijke instellingen die de stad algemene bekendheid gaven, maar de bekendste gebeurtenis is toch wel de ondertekening van de Capitulatie in 1945 in Hotel De Wereld, in het bijzijn van o.a. Prins Bernhard.

Ons volgende doel zijn de bossen op landgoed Oranje Nassau Oord. We wandelen hier doorheen en bereiken uiteindelijk de Wageningse Berg, die we bedwingen via trappen. We kregen hier een mooi uitzicht over de ui-

Een paar weken later op 13 april: Nu gaan we door de bossen van Prattenburg en later door weilanden naar Elst. Dit stadje is bekend om zijn steenbakkerijen en de tabakscultuur. Voordat we op de pont stappen worden we gevoed met gevulde koek en chocolademelk. De pont brengt ons veilig aan de overkant van de Rijn. Wij zijn nu in de Ingensche Waarden en komen dan in het plaatsje Ingen en wandelen langs de Nederlands Hervormde Kerk, een laatgotische pseudo-basiliek, die op 16^e eeuwse zuilen is gebouwd met schipbeuken onder hetzelfde dak. De bloesems van de fruitbomen kondigen een vroeg voorjaar aan. Uitzicht op boerderijen, vooral in de omgeving van Ganzert, en fruitbomen zijn de entourage die ons vervolgens het wandelen bijna als bijzaak laten schijnen. De limonade brengt ons echter weer terug tot de werkelijkheid. We gaan nu naar Eck en Wiel en dan naar Maurik waar we langs de 15^e

terwaarden van de Rijn. Als beloning voor onze inspanning staat onder aan de berg de limonade te wachten.

De rivierdijken brengen ons bij de Rijnhaven, die speciaal is ingericht voor overslag op het achterland. De tocht gaat verder en over polderpaadjes komen we uit bij de Grebbeberg op de grens van Gelderland met Utrecht. Ook hier staat weer limonade op ons te wachten.

We wandelen door de bossen van Laarsenberg, die eigendom zijn van het Utrechts Landschap, en komen bij het Ouwehands Dierenpark, waar een drukke verkeersweg even een obstakel vormt. Gelukkig ligt er een fietspad langs en veilig bereiken we 'Het Viaduct' waar weer even wordt gepauzeerd. We lopen vervolgens door de uiterwaarden rond Rhenen en belanden vervolgens tussen de weilanden waar de troost gereed staat: limonade!

De bossen bij Kwintelooyen, het zandgat Egelmeer en prachtige vergezichten brengen ons uiteindelijk op de flanken van de Elsterberg en ten slotte terug in Veenendaal. Een prachtige wandeltocht waaraan 36 wandelaars deelnamen was weer ten einde.

eeuwse gotische kerk lopen om bij 'Hier is 't' te komen, waar we even pauzeren. Via de uiterwaarden en recreatiegebied 'het eiland van Maurik' gaan we richting veerpont, maar niet voordat we de nodige verzorging krijgen. We hebben een keuze: water of chocolademelk. We wandelen naar Amerongen en lopen daar langs het kasteel en de St. Andriesskerk naar het dorps huis. Hierna is Boswachterij het Amerongse Bos aan de beurt. Van daaruit gaan we naar Overberg, waar de 'inmiddels' beroemde triatleet Rob Barel woont. Het wandelfeest wordt vervolgens afgesloten met 'soep'. We zijn er bijna, maar eerst op de valreep nog even een bos, wat zandpaden, een zandvlakte en weilanden die ons terugbrengen in Veenendaal.

Een afwisselende, maar kille wandeling, waaraan slechts 28 wandelaars deelnamen.

REIS NAAR LA PALMA, 1 – 15 februari 2002, (deel 2)

Peter van de Ven

Donderdag 7 februari: Vandaag zouden we het absolute hoogtepunt van La Palma bezoeken, de Roque de Los Muchachos (Carla, ik kan het in ieder geval wel schrijven!). We reden weer naar het oostelijke deel van het eiland, dus weer door de tunnel. Voorbij Santa Cruz gingen we via een bochtige weg naar boven. De een of andere slimmerik, of wegenbouwer was zo vriendelijk

geweest om het aantal bochten te tellen: 299. Hier was waarschijnlijk de afdaling aan de andere kant bij inbegrepen. En toch was de afstand naar de top vanaf Santa Cruz maar 22 kilometer. John Verhoeven, de tweede chauffeur, werd er een beetje misselijk van. Gelukkig kon na een geplande stop de rit voortgezet worden.

Ondanks de grote hoogte was het op de top toch nog 24 graden, hier stond ook veel minder wind dan gisteren op de Vulkanroute. Over de uitzichten kan ik nu wel allerlei kwalificaties op papier zetten, maar in feite moet je het zelf ervaren. Ik hoop dat Ad er in slaagt om een van de panoramafoto's in het blad af te drukken, zodat de lezer zich er toch nog iets bij kan voorstellen. Van een Hollands echtpaar, dat we er tegenkwamen, hoorden we dat zij daar wel eens geweest waren terwijl er een meter sneeuw lag.

Een heel opvallende rij bouwwerken op deze hoogte is

de sterrenwacht, hier staan maar liefst 7 installaties om de hemel te observeren. De spiegelgrootte van de telescopen varieert van 1,2 tot 4,2 meter. Een telescoop is nog in constructie: de Gran Telescope Canario (GTC), de middellijn daarvan wordt 10 meter. Er zijn maar liefst tien EG-lidstaten die aan dit project financiële ondersteuning hebben gegeven. Er is overigens een 'hemelwet' op het eiland uitgevaardigd, om er voor te zorgen dat de observaties niet nadelig beïnvloed worden door lokale verlichting. Er is zelfs een bepaald soort lampen voorgeschreven.

Voor mensen, die niet genoeg hadden aan het uitzicht, was er ook nog een wandeling mogelijk naar twee kleine topjes. Het voordeel van de klim naar het tweede topje was, dat je iets dieper in de kloof van de Taburiente kon kijken.

Na een uur aten we onze boterhammen op de parkeerplaats, er was daar verder niets te krijgen.

De afdaling met de auto ging heel wat vlotter dan de beklimming, en een twintigtal minuten later zaten we

op een schaduwrijk terrasje. De uitbater was een beetje conservatief, hij berekende alles nog in peseta's en hij werd ook nog chagrijnig, toen dat weer omgerekend moest worden in euro's. Hij was (onbewust) wel zo aardig om een pak amandelkoekjes, een plaatselijke specialiteit, niet door te berekenen. Bofte ons 'Koekies-monster' even!

We waren nu in de buurt van Garafia, waar we de eerste dag met de wandelingen begonnen waren. Nu had Theo toch nog de kans om ons het geitenpaadje te laten lopen. Bij de Caldera de Aqua, vlak bij het natuurbezoekerscentrum La Zarza, volgden we de bedding van een beekje. Er waaiden wat mistflarden over, daar-

door was de zon niet zo warm meer. Bovendien was er veel schaduw van bomen en struiken. Wij zaten nu 2000 meter lager dan de Roque de los Muchachos, heel ver boven ons zagen we kleine witte puntjes, dat waren de telescopen van de sterrenwacht. Na twintig minuten wandelen passeerden we een hangbrug. Hennie

probeerde of ze die kon oversteken, maar mensen boven de zestig kilo zal ik het zeker niet aanraden!

Na een uur hadden we de bedding weer verlaten. Soms was het lopen over de grotere stenen lastig, maar om daar nu dramatisch over te doen? Na een korte klim wachtten we op een ommuurde erfje op de chauffeurs. Waarschijnlijk was dit een bedevaartplaats, want er stond een klein kapelletje. We hadden een gemakkelijke wandeldag gehad, de kilometerteller was zeker niet over de tien heen gekomen.

Vrijdag 8 februari: Alweer de achtste wandeldag, waarbij ik dus de aankomstdag, waarop we een recreatieve wandeltocht van 'slechts' vier kilometer maakten,

meereken. Twee personen uit ons groepje wilden wel eens iets anders doen, dus zetten we ze af in Puerto Naos, waar ze de hele dag konden zwemmen en zon-

nen. Voor zanaanbidders had ons appartement overigens een mooi terras op het dak. Hier stond ook een zonnecollector, die ervoor zorgde dat we genoeg warm water hadden voor het douchen. Alhoewel genoeg?: als er twaalf minuten gedoucht was, was de hoeveelheid warm water op, dus er moest echt economisch gebad-derd worden. Omdat we vaak na zonsondergang douchten (de zon ging daar 's-avonds om zeven uur onder) kon de collector zich niet meer opnieuw opladen. Wij reden naar Tijarafe, de plaats waar we op 3 februari ook geweest waren, en liepen daar een korte wandel-tocht (acht kilometer), richting Puntagorda.

Qua klimmen en dalen kregen we vandaag niet zo veel voor onze kiezen, hooguit een paar honderd meter. In het begin was er een parkje, waar een vissersboot tussen de bloemen haar anker had uitgeworpen. De betekenis van dit schip heb ik niet kunnen achterhalen, misschien heeft de oceaan haar d.m.v. een vloedgolf wel daar 'ge-parkeerd'. Zo nu en dan was het pad geplaveid, alsof er een hoogwaardigheidsbekleder overheen gelopen had. Er was in deze omgeving ook sprake van "Konings-paden". Regelmatig zagen we de amandelstruiken in bloei staan. Het oogsten van de vrucht zal wel arbeids-intensief zijn: de struiken stonden niet in velden, maar zo nu en dan verspreid langs het pad. Om drie uur waren we uitgewandeld, waarbij we het laatste half uur toch nog langdurig geklommen hebben.

Een wandeling door de Kloof van de Doodsangsten.

Dit is een andere naam voor de Calderade Taburiente. Vandaag zouden we hierin afdalen. Eerst reden we door Los Llanos de Aridane, en eenmaal buiten de stad reden we naar beneden de kloof in. Aanvankelijk was de weg nog geasfalteerd, maar daarna was het op het onverharde gedeelte toch uitkijken geblazen met grotere stenen.

Beneden bij de rivier was het helemaal niet meer mogelijk om met de eigen auto te rijden, daarom stonden er vierwiel aangedreven terreinwagens voor ons klaar. We waren al voor achten bij het appartement weg-gereden om met de eerste taxi naar boven te kunnen, toch bleek een vijftal kampeersers ons voor te zijn.

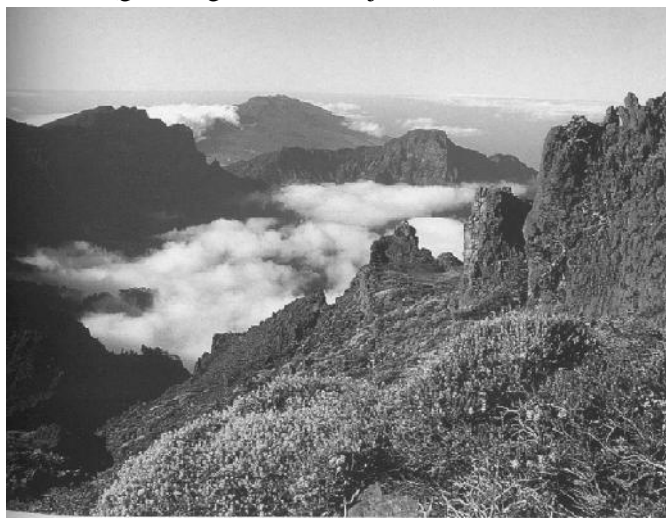
Omdat we misschien nog een half uur moesten wachten en de chauffeur meer geld verdiende met een volgestouwde wagen, zaten we even later als sardientjes in een blik. Helaas heb ik bij het naar boven rijden niet veel van de afgronden vlak naast de weg kunnen zien. Al vrij snel moesten we

Toen we terugreden naar Puerto Naos, hebben we op een uitzichtpunt, waar de weg landinwaarts afdaalde naar de Caldera de Taburiente, een stop gehouden. Je kon daar vandaan honderden hectaren bananen-plantages zien liggen. Behalve de planten was er verder alleen de verkeersweg te zien, die zich er doorheen slingerde.

Voor ons had het na vijf uur nog maar weinig zin om te gaan zwemmen, omdat het bewolkt was geworden. Theo had mij nog geattendeerd op het Canarische buffet in het vijfsterrenhotel, uiteindelijk zijn we met de groep ergens in een visrestaurant gaan eten.

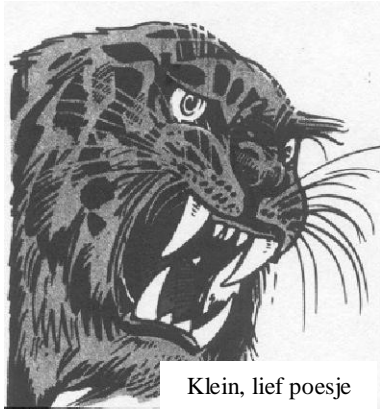
stoppen, want onze chauffeur ging er zo voortvarend tegenaan, dat er spontaan een rugzak van de wagen afzeilde (gelukkig niet het ravijn in!).

Na een half uur was de weg weer even verhard, hier was een 'dorp' (10 huizen). Na een uur rijden waren we op de parkeerplaats, waar we aan de wandeling zouden beginnen. Op deze plek hoefde je geen hoogtevrees of evenwichtsstoornissen te krijgen, want we werden nu omgeven door hoge Canarische dennenbomen, met een vrij grove naald.

Nog even een verklaring voor die "Doodsangst": in de tijd dat de Spanjaarden het eiland veroverden op de oorspronkelijke bewoners, de Wanchees, wisten deze au-

tochtonen de vijand een gevoelige slag toe te brengen. Toen de veroveraars de Caldera introkken, werden zij bedolven onder een lawine van stenen, die vanaf de

Klein, lief poesje

rand van de kloof naar beneden werden gegooid. Van de zeshonderd man die toen beneden waren, overleefde een derde deze 'regen' niet. De Caldera is de grootste kloof op het eiland met een doorsnee van 10 en een omtrek van 28 kilometer. Het pad waarover we de

eerste paar uur afdaalden was gemakkelijk te lopen, het was ook aangelegd voor de kampeerders, die met hun rugzakken naar de camping midden in de kloof moesten lopen, een afstand van meer dan tien kilometer. Er was een kleine hindernis: omdat er ergens een nieuw bruggetje werd aangelegd, moesten we even dalen en klimmen via de bedding van een zijriviertje.

Vlak bij de camping staken we de bovenloop van de Taburiente over, en toen hadden we op de Playa de Taburiente een prachtige picknickplaats. Veel strand was daar niet, alleen maar grotere en kleinere keien, waarvan er enige zeer geschikt waren als zitbank. Er waren hier ook veel zwerfkatjes, die wisten dat er hier zowat elke dag wel eters te verwachten waren.

Vlak bij de camping was ook het bezoekerscentrum. Hier stond een maquette van de kloof, nu kon ik alles in een oogopslag fotograferen. Hier kon je zien, hoe de Canarische dennenboom, die hier overal op de stam zwart geblakerd is, zich na een bosbrand herstelt. Dit is te danken aan de sappen, die onder de hars door de boom stromen. De hars schijnt dik genoeg te zijn, om de binnenkant van de boom te beschermen.

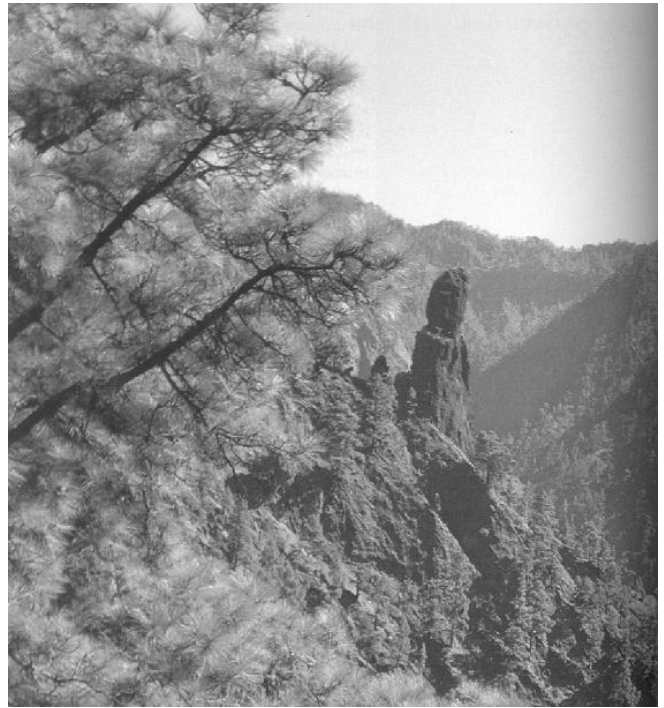
Bij het verlaten van het bezoekerscentrum klonk er een vrolijk gebalk van een muilezel.

Nu volgden een paar hoger gelegen paden langs de Taburiente. We zaten op 1100 meter, en zagen op een gegeven moment een minuscuul topje ver boven ons liggen. Dat was dus de Roque de los Muchachos, maar voor hetzelfde geld zou het een minder belangrijke berg kunnen zijn. Even verder een obeliskvormige rots, de Idufe, een heilige offerplaats van de oorspronkelijke bewoners.

Het pad werd weer iets moeilijker, en Theo adviseerde ons om ieder in zijn eigen tempo te lopen. Er waren ook weer losliggende steentjes. Achteraf bleek er een gemakkelijkere variant te zijn, maar de reisleader had ons tot 'gevoorderde' lopers gebombardeerd.

Zondag 10 februari: Onze gids Jean-Louis komt weer in beeld. Enkele kilometers voorbij de Refugio del Pillar, waar we enkele dagen geleden gestart waren op

Rond een uur bleven we echt bij de bedding van de Taburiente lopen. Zo nu en dan moesten we oversteken, waarbij het me net lukte, om droge voeten te houden. Toen we om halftwee een zijtak over moesten, kreeg ik toch nog natte sokken. Aan de overkant stonden Loek, Jannie Liebers en Sjaak Tetteroo. Die waren vanochtend niet met de taxi mee naar boven gegaan, en het had hen dus viereneenhalf uur gekost om op dat punt te komen. Maar omdat ze ergens het spoor bijster waren geraakt, zouden wij iets sneller naar het startpunt teruglopen.

Het oversteken van de Taburiente ging nu een stuk gemakkelijker, er lagen genoeg stenen. De 'klimgeiten' bleven in tegenstelling tot de term altijd in de bedding lopen, de 'minder goeien' gingen zo nu en dan toch een stukje omhoog in verband met rotspartijen. Bij een waterval, die acht meter naar beneden ging, was het moeilijkst om zowel links als rechts door te lopen. Maar zowel de mensen die rechts via een muurtje twee meter omhoog klommen als de 'linksen', die over de waterval heen liepen, konden het pad vervolgen.

Om halfvijf waren we terug op de Baranco de Los Angustias, waar de 'wilde' taxirit begonnen was. We waren ongeveer achthonderd meter gedaald.

We vierden de afloop van deze wandeldag in een cafeeetje aan het begin van Los Llanos. Daar konden mijn schoenen ook drogen. Ik vond die zwarte kleur van het rivierwater lang niet zo mooi als het roodkleurige laagje, dat er na de Vulkaanroute op zat vanwege de lava!

de Vulkaanroute, zouden we hem treffen op een parkeerplaats. Van daaruit zou hij met ons naar een vulkaantunnel toe lopen.

Wij stonden op de verkeerde plaats, waar overigens wel een aantal stenen in een cirkel stonden opgesteld, het deed denken aan een heksenkring. Via de GSM was Jean-Louis snel gelokaliseerd, en zo verkenden wij een half uur later de bewuste tunnel. Hij zei ons van tevoren dat we daar over een gemakkelijke ondergrond zouden lopen, maar lavastenen zijn geen Belgische kasseien! En als je op een afstand van 200 meter 34 meter moet dalen, dan is een wandelstok geen overbodige luxe! John Verhoeven had zijn zaklamp aan zijn pet bevestigd. Lang zo gek nog niet, want ik hield haar in mijn hand, maar vanwege het manoeuvreren met de

stok kon ik haar nauwelijks stilhouden.

Toch hebben we, ondanks de ongemakken, genoten van stalagmieten en kristallen. Op La Palma zijn misschien wel 10.000 van dit soort tunnels, in lengte variërend van 50 tot 500 meter, dus als er een nieuwe gids komt, heeft hij keuze genoeg, om zijn 'eigen' stekkie uit te kiezen.

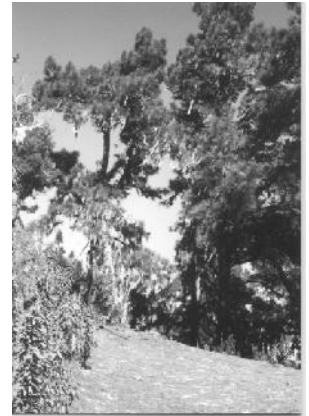

Om halfelf zouden we met de gids nog een route van plm. vijf uur lopen, maar Theo had een ander idee: de bewolking, die zowat elke dag over de bergrug die de Caldera de Taburiente en de zuidelijke vulkaanroute met elkaar verbond, heentrok was er nu niet. Dus een mooie gelegenheid om de Rute de Los

Vulcanos (GR131) in noordelijke richting te bewandelen. Ik kneep hem nog even, want i.v.m. zitplaatsen in de auto's konden maar drie personen dat stuk gaan lopen. Tot mijn opluchting kozen vier personen voor een korter stuk, waardoor ze al na twee uur af zouden dalen naar het dal, waar ons appartement lag.

Omdat wij vijf uur langer bezig zouden zijn, liepen wij (Hennie van Rhoonwijk, John Verhoeven en ik) al snel

op de rest vooruit. Wij zaten op 1500 meter en ons hoogtepunt zou de Pico de la Nieve (2200 meter) zijn. Negen kilometer liepen we over een weg, waar ook een terreinwagen uit de voeten kon. Daarna gingen we over op smallere bergpaadjes. Aan de bomen hier hingen witte slierten. Dit was geen WC-papier, maar mossen die zich hadden gevormd door de mist, die hier negen van de tien dagen aanwezig was.

De twee belangrijkste toppen die wij onderweg naar de Nieve zouden passeren waren de Pico de Los Ovejas (1854 meter) en het Punta de los Roques (2087 meter). Eigenlijk had ik te weinig water bij me voor deze 'expeditie', maar omdat we hoog zaten was de kans op uitdroging niet zo groot. We passeerden ook nog twee 'geheime' bergjes, de Pico de la Sabina en de Pico de la Veta, we beseften namelijk nauwelijks, dat we de toppen daarvan 'bedwongen' hadden.

In de buurt van de Veta daalden we zoveel meters af, dat we even dachten dat we een verkeerde route genomen hadden, het was de bedoeling om steeds te stijgen. Ook zagen we in een tijdsbestek van tachtig minuten twee keer dezelfde naam vermeld staan. We dachten even dat we een rondje gelopen hadden. Loos alarm, want we hadden de zon steeds schuin achter ons gelaten.

Tegen halfzes was het nog drie kilometer klimmen naar de Pico de la Nieve.

Aan de ene kant aantrekkelijk, om weer een hoge berg te bedwingen, aan de andere kant onverstandig, omdat we dan in het donker moesten afdalen naar de parkeerplaats, waar Theo ons zou afhalen. Het verstand won het dus van het verlangen!

Theo was precies op tijd op het afgesproken punt, hij kwam ons zelfs al tegemoet lopen! Na een

uur rijden vierden we de geslaagde afloop in een café in El Paso, dat we al kenden van de aankomstdag.

Dit was alweer de derde wandeldag in tien dagen tijd, die van mij het cijfer 9 krijgt. En als ik dan aan de andere zeven dagen de cijfers 6,8,8,5,6,7 en 6 toeken, hoe laag moeten de getallen van de komende vier dagen dan zijn, om beneden de zes te komen? Je zou er een Smarttest-vraag van kunnen maken!

RENNSTEIG IN HET THÜRINGER WOUD.

Margriet Fischer

Donderdag 7 maart vertrokken Paul en ik met de auto voor een week naar Thüringen.

Na een reis van 550 kilometer kwamen we aan in het dorpje Heubach waar we een hotel hadden besproken. De Rennsteig zou deze week onze leidraad zijn. Het is een lange-afstand-wandelpad dat loopt over het hoogste gedeelte van het Thüringerwoud, een route van 168 kilometer van Horschel aan de Werra tot Blankenberg aan de Saale.

Omdat er op 900 meter hoogte nog sneeuw lag, haalden wij meteen de eerste dag de ski's tevoorschijn. De skiliften werkten niet meer, maar langlaufen behoorde nog tot de mogelijkheden. Maar door de slechte kwaliteit van de sneeuw en mijn gebrek aan ervaring, lag ik binnen een kilometer al drie keer op m'n snufferd. Ik besloot de ski's op te ruimen en verder te wandelen met behulp van m'n skistokken, en Paul ging nog een paar tochtjes maken.

Vanwege de sneeuw waren de paden moeilijk te zien. En toen ik een bankje gebruikte voor de picknick, en ik steeds zo diep wegzakte, bleek na wat graafwerk dat ik op de tafel zat met m'n voeten op de bank.

De volgende dag liepen we een heel mooi gedeelte van de Rennsteig tussen Masserberg en Friedrichshöhe, het enige nadeel was dat er overal zoveel sneeuw lag, waardoor het lopen erg zwaar was. Bij wandelen in diepe sneeuw heb je volgens mij maar 50% rendement bij elke stap. Langs dit gedeelte was ook een snowshoe-trail, misschien dat het daarmee beter zou zijn gegaan. Wel vonden we een prachtig picknickplekje helemaal omgeven door sneeuw.

De zitmatjes kwamen hier goed van pas, maar lang blijven zitten was er ook niet bij, want het was toch wel een paar graden onder nul, ondanks de zon.

Op zondag liepen we vanaf ons pension een wandeling met behulp van de kaart die we hadden gekregen.

Over heuvels, door sneeuw, een reeënsnelweg volgend, maar vaak ook doodlopende paden, zodat wij op onze schreden moesten terugkeren. Langs een stuwmeer,

waar langs de weg allemaal sneeuwsculpturen stonden, gevormd door regen en wind.

Een rustige dag stond voor maandag gepland, dus bezochten we het stadje Ilmenau aan de Ilm, waar Goethe, de beroemde Duitse schrijver vaak kwam. Daarvandaan liepen we de Goethe-route, langs plaatsen waar hij vaak vertoefde en werden daar verblijd met regels uit zijn schrijverij. Op de terugweg naar Ilmenau nog even bij een glasblazer binnengelopen, die ter plekke een glazen vogeltje voor ons blies, een van de Thüringer specialiteiten.

Als we 's avonds na het eten met de auto in de 2^e versnelling het dal uitsputteren, hebben we alle tijd om de heldere sterrenhemel te bewonderen.

De laatste dagen is er geen wind, veel zon, en we maken een aantal wandelingen vanuit onze tijdelijke woonplaats, elke dag een andere kant op. De bewegwijzering is over het algemeen erg goed, maar kan ook ineens verdwenen zijn, en je loopt - de wegwijzers volgend - niet altijd de kortste route. Opvallend in dit landschap is het ontbreken van hekken, dus je kunt vrij makkelijk dwars door de velden lopen, waar het gras toch nog helemaal plat ligt van de vracht sneeuw die hier tot voor kort nog op lag. Op een gegeven moment komen we boven op een bergtop, waar het zo adembenemend stil is, dat we er gewoon van gaan fluisteren. Zelfs de vogels houden zich hier stil, en de reeën maken geen geluid. De lucht is hier heel schoon, alleen als je in de buurt van de bewoonde wereld komt ruik je dat als eerste, want hier wordt nog volop steenkool en bruinkool gestookt. Er is veel vergane glorie, menig hotel staat leeg, veel huizen zijn vervallen, maar er wordt ook veel opgeknapt. En in ieder dorp staat op het plein een versierde boom vol met paaseieren en mensengrote aangeklede paashazen van stro.

Op de dag van vertrek is het weer slecht, en als we Thüringen verlaten, is er zo veel sneeuw gevallen dat we door een hele grote kerstkaart lijken te rijden.

De 8^e Euraudax nacht van Arnhem

Henri Floor & Coos Verburg

www.henrifloor.myweb.nl

Van vrijdag 5 april op zaterdag 6 april 2002 organiseerde Euraudax de achtste nacht van Arnhem over de afstanden van 50, 75 en 100 km. Wij kozen voor het 100 km parkoers. De start was vanuit het PMT-gebouw te Schaarsbergen. Om 22.00 uur verlieten we de start. Over de lange Koningsweg liepen we tot over het viaduct van de A50. Daarna volgden we deze weg een tijdlang, maar wel via een parallelweg. Bij de begraafplaats annex crematorium Moscowa te Arnhem was een wagenrust op 8½ km.

Arnhem heeft voor Nederlandse begrippen een unieke ligging op de grens van de hogere, schrale gronden van de Veluwe en de lagere, vruchtbare gronden van de Betuwe. Die hogere gronden bestaan uit zandige stuwwallen die soms tot meer dan 80 meter boven NAP oprijzen; zij zijn het gevolg van de stuwende kracht van de gletsjers zo'n 200.000 jaar geleden. Sinds vele duizenden jaren dringt regenwater in de zandige ondergrond (inzijgen) om vervolgens via een niet doorlaatbare kleilaag te worden afgevoerd en op lager gelegen plaatsen weer omhoog te komen (kwel). Hieraan dankt Arnhem de vele

beken die vanuit de omringende gronden omlaag stromen richting de Rijn. Al eeuwenlang wordt het water op vele verschillende manieren gebruikt: voor de aandrijving van molens, de irrigatie van akkers en moestuinen, ter verdediging van stad en land, om branden te blussen, de dorst van mens en dier te lessen of puur voor het genoegen als verfraaiing in de vorm van waterpartijen, watervallen en fonteinen.

Toen we langs Park Sonsbeek liepen stonden drie dames op de eerste verdieping van hun huis enthousiast naar ons te zwaaien. Dat konden we uiteraard niet onbeantwoord laten.

Het Sonsbeekpark is een oude buitenplaats. Het kreeg in de achttiende en negentiende eeuw haar huidige vorm. Het beekdallandschap was toen al eeuwenlang door de mens in gebruik. Er graasden schapen, langs de St. Jansbeek stonden tien watermolens (zeven in het park en drie in de stad) en de bomen uit de bossen werden bijvoorbeeld gebruikt als zaag- en brandhout. Sprengen en bronnen verzorgden de watertoevoer van de St. Jansbeek waaromheen al deze activiteiten ontstonden. Vandaag de dag is er nog één werkende watermolen, de Witte Molen.

toren Eusebiuskerk

geen 12 uur slaan.

Bij de slag om Arnhem in September 1944 werd de kerk

John Frostbrug

U hebt een geweldig uitzicht op Arnhem en op het carillon. In de kerk staat een erg mooi Strümpfler orgel. Dit orgel is uit 1795 en komt uit de Lutherse kerk in

Langs de oostkant van NS-station Arnhem liepen we onder het spoor door en dwaalden daarna door het centrum van Arnhem. We kwamen door straten met cafeetjes. Verderop liepen we langs en om de hoge verlichte kerktoren van de Grote of St Eusebiuskerk. De klok stond op 12 uur, maar we hoorden de klok

volledig verwoest. In de toren is bij de herbouw een glazen lift gebouwd. Deze lift brengt u helemaal naar de top op 93 meter.

Amsterdam. (Het oorspronkelijke orgel is in de oorlog verwoest.)

Daarna kwamen we nog langs het Paleis van Justitie om vervolgens via de John Frostbrug de Rijn over te steken.

De Oude Rijnbrug is vernoemd naar John Frost, hij was bevelhebber van de geallieerde luchtlandingstroepen, die in september 1944 in het kader van operatie Market Garden een moedige poging deed de brug in handen te krijgen.

Nu volgden we een klinkerweg met oneffenheden. Bovendien kwamen drie brommers met groot licht over de onverlichte klinkerweg aangeraced. Ik liep op dat moment achterin en zou een eventuele klap niet hoeven op te vangen. Maar het liep allemaal met een sisser af. Aan de Dorpsbrink te Elden, gemeente Arnhem, was een wagenrust op 17,7 km.

Nu doken we echt de duisternis in. Over een aantal lange wegen langs talrijke boerderijen bereikten we het centrum van Driel. Hier sloegen we af om even later een grote rust van 25 minuten te hebben in de kantine van de RKSVDriel. Hier kregen we voor een bon een kom soep met een broodje.

We passeerden achtereenvolgens bordjes met daarop gemeente Heteren en Over-Betuwe. Na deze grote rust liepen we naar het zuiden tot even voor Elst (Gelderland). Hier bogen we af om vervolgens weer naar Elden te lopen. Hier was opnieuw aan de Dorpsbrink een wagenrust, nu op 34,5 km.

We liepen weer terug naar Arnhem en staken de Rijn nu over via de Nelson Mandelabrug. Over een soort voetgangersbrug / trap zonder treden daalden we af tot aan de Rijnkade. We liepen over de kade vlak langs het water. Hier lagen enige zeer luxueuze schepen afge-meerd. In enkele schepen stonden fraaie zitfauteuils. Verderop liepen we langs woonschepen.

Op 41,8 km was nog een wagenrust. Door de wijk Heijenoord liepen we naar NS-station Arnhem en staken het spoor nu aan de westkant over.

Op 47,1 km werd het PMT-gebouw weer bereikt. We hadden een ontbijtrust van 55 minuten. Hier haakten wandelaars af die zich vrijdagavond hadden ingeschreven voor de 50 km en meldten anderen zich aan voor de 25 of 50 km.

Ons pad voerde vervolgens door bosgebied tussen Schaarsbergen en de A50-snelweg. Na de A50 dwaalden we over landgoed Delhuijzen door bos en over hei. Vervolgens kwamen we door bosgebied Nieuwe Kamp en over landgoed Rosendael. Over de Terletseweg werd een verzorgingspost bereikt op parkeerplaats Emma Piramide/ Rozendaalse Veld op 59,7 km.

Verder liepen we over de Beekhuizerweg naar parkeerplaats De Bocht en kwamen vervolgens in de Heuvense Bergen. In het Herikhuizerveld kwamen we in de nabijheid van de Posbank. Hier beklommen we de 100 meter hoge Kraaijenberg. Hier vandaan hadden we onder andere uitzicht op de IJssel. Dit was voor ons, naast het

hoogste punt, ook het hoogtepunt van de tocht. Opnieuw kwamen we bij parkeerplaats Emma Piramide. Ditmaal bedroeg de afgelegde afstand 67,8 km. Hier was ook weer een verzorgingspost. We vervolgden ons pad over het Rozendaalseveld. We kregen uitzicht op vliegveld Terlet. Een dame zei tegen mij dat ze dacht dat mijn grootste afstand 50 km was. Zij was dus verbaasd mij op deze 100 km aan te treffen. Ik zei tegen haar dat mijn langste afstand ooit 150 km was. Zo zie je maar hoe praatjes de wereld in komen. Over de 5 km lange Koningsweg bereikten we het PMT-gebouw weer. Hier kregen we, op 75,3 km een warme maaltijd aangeboden. Drie wandelaars werden gehuldigd vanwege het behalen van een gouden arend. Alle drie waren geroutineerde wandelaars, want tezamen hadden ze nu 52 gouden adelaars behaald. Een Belg bereikte hier zijn 33ste gouden arend. **Het OLAT-lid Marcella Creemers** haalde haar 11^e gouden arend en een Duitser haalden zijn 8^e gouden arend. Na een uur begonnen we aan de laatste 25 km. Eerst liepen we door bosgebied Klein Heidekamp bij de

Rozendaalse Veld

Oranje Kazerne. Via de Waterberg werd landgoed Schaarsbergen bereikt. *De Waterberg maakte onderdeel*

uit van landgoed Zypendaal. Dit kunt u zien aan de grillige lanen- en padenstructuur. De oude lanen bieden aan veel vogelsoorten broed- en voedselplaatsen. De diepe kuilen in dit deel van de Waterberg zijn leemkuilen. Vroeger gebruikten boeren het leem uit deze kuilen voor

de vloer van hun boerderij. Bij regen blijft er water in de kuilen staan, zodat de leemkuilen een drinkplaats voor allerlei dieren vormen. Door het leem in de ondergrond is de bodem hier rijker. De beuk heeft zich hierdoor kunnen ontwikkelen.

We liepen langs Casa Nova en Huize Laag Erf. Het dorp Schaarsbergen is nauw verbonden met het bos. Op de heide en later in het bos werkten veel arbeiders voor baron Brantsen van de Zyp. Hij liet voor de arbeiders en hun gezinnen onder andere Casa Nova bouwen om in te wonen. Ook stichtte hij een kerk, een pastorie en verschillende scholen. Zo is langzamerhand het dorp Schaarsbergen ontstaan.

Langs de Orangerie van Groot Warnsborn werd het gelijknamige hotel restaurant bereikt. Op 82,7 km werd aan de Amsterdamseweg weer een wagenrust bereikt. We staken de drukke Amsterdamseweg over. Nu liepen we naar- en tussen boerderij Lichtenbeek door. Op een gegeven moment was ik achter de achterste baankapitein geraakt. Dat was al meerdere malen gebeurd, maar nu zag ik voor mij dat het parkoers een scherpe bocht naar rechts maakte. Het was hier ook wat heuvelachtig. Ik speurde naar een mogelijkheid om af te steken. Dat lukte. Daardoor liep ik niet meer achter de achterste baankapitein en kon rustiger verder lopen. Ik werd nog door wandelaars ingehaald, die niet begrepen dat ik opeens voor hen liep. We kwamen uit bij de Airborne begraafplaats te Oosterbeek. Na hier omheen gelopen te hebben kwamen we nog langs een koepel alvorens weer bij de wagenrust aan de Amsterdamseweg uit te komen. We hadden nu 90,0 km afgelegd. Langs Huize Kleine Kweek, Jachthuis Warnsborn en Huize Hienenkamp bereikten we Schaarsbergen. Hier liepen we nog langs de plaatselijke dorpskerk. Om 17.30 uur werd de finish bereikt.

Het weer was uitstekend geweest met volop zon en een maximum temperatuur van 14°. In de nacht lag de temperatuur dicht tegen het vriespunt aan. Het IVV-nummer was 11544

DE MAAND IN VOGELVLUCHT

Ad van Asten

Soerendonk, 17 maart afsluiting van het 35^e winterwandelseizoen

Nog net op tijd voor ons clubblad van april, bood Mirjam Naninck ons een verslag aan van de laatste winterwandeling van het seizoen. Overigens, Mirjam hartelijk welkom als correspondentie voor ons clubblad. We kennen elkaar niet, maar dat is geen belemmering om onze leden te laten meegenieten van persoonlijk wandelplezier. Middels het verslag van Mirjam werden onze lezers al meteen geïnformeerd over de kortere afstand, laat ik dus volstaan met een verslagje in vogelvlucht.

We hadden in Soerendonk, naast de normale afstanden van 10 tot en met 40 km ook de extra lange afstand van 60 km. Deze afstand is alweer zo'n 5 jaar in zwang bij

onze club tijdens de laatste tocht van de winterserie en wordt door velen gezien als een test voor de komende Kennedymarsen, speciaal die van Sittard.

De weersvoorspelling voor deze dag was gunstig en de weergoden hielden zich ook aan hun belofte.

Wij maakten als aanloop een lus van maar liefst 26,4 km, ruwweg aangeduid: richting Leende, Sterksel, Maarheeze en dan terug naar Soerendonk, om van daaraf aan te sluiten op de 40 km. Hoe ze ons zodoende in totaal toch slechts 62.430 km hebben laten lopen blijft natuurlijk een weetje voor de ingewijden.

Al om zeven uur in de vroege morgen mochten we op stap vanuit zaal 'De Valk'. Met een dikke 60 wandelaars

was deze lange afstandwandeling behoorlijk bezet. Ook onze eigen leden waren met 25 personen goed vertegenwoordigd.

Het werd een echte natuurtocht, ofschoon op ons traject toch ook een flink stuk hard was ingebouwd. Speciaal in de buurt van Maarheeze konden we goed vooruit komen. In het begin kregen we echter ook al wat balancerwerk langs goed gevulde sloten te verwerken. Niet lang nadat we 'de Bloas' van Leende in het zicht hadden gehad, werden we al getraakteerd op koffie met peperkoek. Toon van Wordragen, Conny Nakken en Inge van Egmond waren deze morgen extra vroeg uit de veren gekropen om ons op het eerste traject te verwennen.

Na de eerste koffie liepen we veelal door het bosgebied van De Pan, maar doemde er zo af en toe ook wel een stuk braakliggend nieuw natuurgebied op.

Nadat we zo'n 18 km hadden afgewerkt dook ons verzorgingsteam weer op, nu met een heerlijk soepje, en dat sla je 's morgens om een uur of tien echt niet in de wind.

Het vervolg van de koers ging onder meer door een waterwingebied met van die leuke klinkerwegjes door een zo op het eerste oog te zien doelgericht aangelegd bosgebiedje. Bij Maarheeze ging er even goed de pas in en het verbaasde ons dan ook dat we al na zo'n goeie vier uur kuieren de eerste klus geklaard hadden en de rustlocatie konden binnenlopen.

Na twintig minuten en een kop koffie zijn we alweer op pad. We zitten nu tussen de wat langzamere recreanten op de 10 en 15 km. We laten ons echter niet ophouden, wat zo nu en dan wel wat gemompel uitlokt, maar ook uitingen van bewondering vallen ons ten deel en dat zijn van die kleine dingen die ons op zo'n 'zware dag' toch ook wel wat stimuleren en over de 'kleine dipjes' heen helpen.

De eerste reguliere wagenrust is vlak bij de Belgische grens, en na het tonen van het paspoort en het nuttigen van een drankje zetten we koers naar De Kluis. We zijn al over de helft.

Er volgde een prachtig wandelgebied over zandpaden door een uitgestrekt heidegebied, waarvan ik de naam

niet terugvond op de routebeschrijving, maar dat vermoedelijk de Buulderbergse en Beverbeekse heide zijn geweest. Nadat we ook nog even de stroom van de Warnebeek, later Tongelreep, hadden gevolgd, kwamen we bij de Achelse Kluis. Hier spoelden Joop en ik het boterhammetje weg met wat brouwsel van het huis, Piet had echter meer trek in koffie. Voor de eerste controle van vandaag was vriend Jan Legius speciaal naar de Kluis gekomen. Jan zal zich wel niet verveeld hebben, want Peter, dorpsgenoot en trappistenkenner bij uitstek, hield hem tijdelijk gezelschap.

Ook hier was het toeven goed, maar de plicht riep en we trokken de rugzak weer aan.

Enige jaren geleden deden de monniken van de Benedictusabdij veel van hun jarenlang in cultuur-gebrachte landerijen over aan het Staatsbosbeheer. De natuur heeft zich op deze geheiligde gronden meteen botgevierd. De meeste wandelaars hebben het er dan ook niet droogvoets vanaf gebracht. We hebben ze met bosjes van pol tot pol zien springen en als je dan met eigen ogen zo'n lange jongen uit Zaandijk tot bijna aan z'n kin in de blubber ziet verdwijnen dan weet je meteen 'hoe mooi het hier is, en hoe zwaar we het te verduren hadden.' Aan dit alles kwam echter al weer vlug een einde, en er volgden mooie lanen door het Leenderbos. We wandelden nog langs een groot donker ven en volgden daarbij een natuurleerpad.

Bij de verzorgingspost op 47.5 km waren we met stomheid geslagen. Theo, waarvan we mochten veronderstellen dat hij nog ruim achter ons op het parkoers ploeterde, stond hier plotseling doodgemoedereerd met Jet en nog iemand smakelijk van een drankje te genieten. Ja, zo kunnen wij het ook.!

We stoomden vervolgens op naar Leenderstrijp, waar een colaatje zo naar binnen was gewerkt en zetten dan koers naar de laatste verzorgingspost. Kregen we in voorgaande jaren nog een warme hap om de laatste loodjes te klaren, was de crew op deze post zo langzamerhand zelf aan verzorging toe, en met 'een vluggertje' smeerden we 'm dan ook zo vlug mogelijk. De routebeschrijving was ook niet meer nodig, want als je er die zo achteraf nog eens op naleest dan snap ik niet dat we de eindstreep gevonden hebben.

Er volgde nog een mooi stukje natuur over de Grote heide, dan nog vlug even een omweggetje om bij de finish te komen en net op tijd waren we binnen voordat de eerste ferme druppels naar beneden kwamen.

Al bij al een geslaagde wandeldag, waarbij de lange afstandwandelaars vooral in het eerste deel van de tocht in het bijzonder ondersteund werden. Ten opzichte van vorig jaar was de binnenkomsttijd met een half uurtje bekort, maar de afstand met een extra half uurtje verlengd zodat op het einde alles nog goed kwam, dankzij het afmeldbureau dat gewoon wachtte tot ook de laatsten binnenkwamen. Precies twaalf uur na de start, kon iedereen, iedereen uitzwaaien. Daarom ook met dank aan iedereen!

Op het Hertog Hendrikwandelpad bekroond met zilver

Op dinsdag 19 maart hebben we het Hertog Hendrikwandelpad opnieuw ingewandeld. De genodigden kwamen vanaf 9.00 uur bij elkaar in Cultureel-centrum 'Het Klooster' in Nuenen. We werden onthaald met een kopje koffie en een heerlijk stukje vlaai. De ontvangsthall liep langzaam vol en toen tegen tien iedereen present was, bleek toch de pers de grote afwezige te zijn. Wel waren zo'n veertigtal 'dinsdagwandelaars' komen opdagen, want onder het motto: 'Wandelen op Dinsdag' zou het gerenoveerde wandelpad worden ingelopen. 'Klokke tien' werd het startsein gegeven. Met aan het hoofd van de stoet Piet van de Laar, die het pad al 37 keer heeft volbracht, samen met Piet Royackers, cultureel medewerker van Nuenen en OLAT-Nieuws was het gezelschap in goede handen. Van bondswege waren aanwezig de heer de Jongh, van de Kring Brabant / Zeeland en de heer Johan Vellinga, Commissaris wandelpaden van de KNBLO.

Na een aanloop van een paar kilometer over de zogenaamde van Goghvariant, kwamen we bij het startpunt van de nieuwe groene lus variant.

We liepen zo'n 6 kilometer door hoofdzakelijk bosgebied, een terrein dat eertijds deel uitmaakte van de grote stille heide, dat een groot oppervlak van de Brabantse Kempen besloeg. Ter afwisseling voerde het pad ons langs een duistere boskuil, verderop een gecultiveerde vijver en weer iets verder nog een restant van de vroegere heide. Halverwege de route kwam Theo Tromp ons tegemoet wandelen en hij stelde ons een verrassing in het vooruitzicht. Inderdaad, een kilometer verderop stond de bekende 'OLAT-gaarkeuken' in de wegberm. Christ Klaasen, de man van het eerste uur bij het 'Dinsdagwandelen' had samen met zijn vrouw Lien gezorgd voor een heerlijk bakje erwten-

soep. De wandelaars vleiden zich neer en lieten de soep in volledige ontspanning tot zich komen. Cultuurmensen leken hier plotsklaps te zijn omgetoverd tot natuurmensen. Dat spelletje ging voor marsleider Piet echter niet door en al na amper twintig minuten werd iedereen weer bij de les gemaakt. We hadden een af-

spraak in Nederwetten en die mensen daar kon je niet laten wachten.

We liepen hierna door een terrein met mooie vergezichten over uitgestrekte weilanden in de verte begrensd door de populieren langs het Wilhelminakanaal. We wandelden nu door een beschermd weidevogelgebied, ons werd daarom ook gevraagd hier zo weinig mogelijk gerucht te maken.

Een kleine woongemeenschap van boeren onder de naam 'Stad van Gerwen' zorgde even een afwisseling in de route en daarna trokken we door de moerassige Breugelse Beemden rechtstreeks naar Nederwetten. In Brasserie 'De Kruik' was een kleine ontvangst geregeld ter presentatie van de nieuwe wandelgids van het Hertog Hendrikwandelpad. Hier was ook de vice-voorzitter van de Kring Brabant/Zeeeland de heer Geert Verhaar aanwezig. Onder het genot van een kopje koffie, een aangekleed broodje en een drankje werden een paar toespraakjes afgewerkt. Marinus van Roosmalen, onze voorzitter, memoreerde het ontstaan van het Hertog Hendrikpad als opsplitsing van de eertijds ontstane wandelroute van Sint Oedenrode, via Eindhoven, Roermond naar Hasselt in 1982 bij gelegenheid van 750 jaar stadsrechten van voornoemde 4 plaatsen. Dan wordt nog aangehaald dat de 'dinsdagwandelingen' bij OLAT de kop opstaken op initiatief van Theo, Margriet, Truus en Christ. Wat daaruit ontstaan is weet inmiddels iedereen.

Hierna kreeg Geert Verhaar het woord en tot ieders verrassing haalde die een Zilveren Bondsspeld te voorschijn die onder luid applaus werd toegekend aan Theo Tromp, de man die bij OLAT al vijfentwintig jaar het grote voorbeeld is op elk gebied, of het over snelwandelen gaat of gewoon over wandelpaden, over busreizen of gewoon over een eindje wandelen, present bij bondsvergaderingen en vertegenwoordiger bij de Sectie Lange Afstand. Al bij al, als iemand deze speld verdient heeft, dan is hij het wel!

De heer Vellinga, die vanmorgen speciaal voor deze wandeling uit Leeuwarden naar het Brabantse land was

afgereisd, feliciteerde OLAT met de nieuwe aanwinst. Een prachtige wandelgids gerealiseerd uit eigen mid-delen en alleen dat al is een gelukwens waard. Na nog een drankje werd weer koers gezet naar Nuenen door een bijzonder mooi stukje natuur, eigenlijk het klapstuk van de 'van Goghvariant'. De nieuwe wandelgids, die in full color is uitgevoerd, kwam tot stand onder redactie van Marten Hogeweg uit Eindhoven. De gids kost in onze boetiek, bij de VVV's

Het Paasweekend

De Kennedymars: Na onze geslaagde voor-bereiding in Soerendonk had ik Joop Krul er van weten te overtuigen dat hij best in staat was om ook de Kennedymars van Sittard tot een goed einde te brengen. En zo gaf Joop twee dagen voor de ultieme dag te ken-nen dat hij het wilde proberen. Zodoende reed Dini ons op Paaszaterdag omstreeks halfvijf in de morgen naar de start in Sittard. Met de belofte dat ze zo rond half-negen in de avond weer terug zou zijn om ons op te halen, was ook meteen ons wandelschema min of meer bepaald.

Was het voor Joop zijn eerste poging, voor Piet en mij was het intussen ook alweer ruim een jaar geleden dat we aan een 80 km tocht begonnen. Alle drie hadden we er zin in, dus het zou wel lukken.

Omdat we aan de start niet in de verdrukking stonden, kon ook worden verondersteld dat er geen sprake was van een grote opkomst. Het jaartje gedwongen over-slaan had dus toch haar tol geëist.

Aan de start troffen we ook José Schimmel die hier haar tweede Kennedymars liep, samen met Theo Tromp, die nu als gast van KMS, niet precies wist voor de hoe-veelste keer hij aan deze tocht begon. Peter van de Ven zou in ons kielzog meewandelen en hij tekende tevens voor een verslag. Ik kan dus volstaan met enkele glo-bale indrukken van de mars.

Onze eerste ontmoeting was met Hannie en Marcella. Beide dames zijn met een ontspannen wandeling bezig en wij zullen ze vandaag met enige regelmaat treffen. In een flits schuifelt ook Ad Mollen voorbij, die zullen we vandaag helaas niet meer terugzien. Wim van de

in de regio, onze gespecialiseerde adverteerders en in boekwinkels in de regio €8,50.

Piet van de Laar werd bedankt voor de voortreffelijke manier waarop hij deze speciale wandeling had be-geleid.

Tegen halfvier was iedereen weer terug in Nuenen en kon nog even 'op eigen kosten' worden nagenoten.

Tot slot werd Margriet Fischer een goede wandeling gewenst op haar gang naar Compostela.

Wittenboer loopt een eindje mee, hem zien we net voor de finish nog langs zij komen. Bij het eerste paasei klin-ken de monotone tonen van een doedelzak en ja hoor, daar staat dorpsgenoot Willem Steenbakkers zijn in-strument te bespelen. Even later komt hij ons achterop lopen en hij wandelt met ons mee tot aan De Roerhal in Vlodrop. Wij gaan door tot de fanfarezaal in Reutje, waar we na 34,5 km voor de eerste keer even de benen rust gunnen en daarmee tevens de kans benutten om rustig een kopje koffie te drinken. Peter heeft ons ge-vonden en hij komt ons even gezelschap houden. Ook met Joop gaat alles naar wens.

Het tweede traject gaat via Montfort, waar we bij 'Reigerhorst' het punt van 'no return' passeren. We zijn halverwege. Peter loopt ons voorbij, en omdat we hem nog eens extra aanmoedigen, is hij niet meer te houden. Even later zit hij in Maasbracht ontspannen op een ter-ras van zijn drankje te genieten. Op de brug bij Wessem halen ook Marcella en Hannie ons weer in, en dat mo-ment wordt door Marcella (bijna als een zelfportret) vastgelegd.

In Thorn zijn we ongeveer een half uur over ons tijd-schema; we hebben teveel lol!

Net als we de Belgische grens zijn gepasseerd worden we ingehaald door een hele groep OLAT'ers: het zijn Boetje Huliselan, Evert van Ampting en Wim Brooymans. Ze zijn in gezelschap van ons nieuwste lid Marca Nelen uit Etten-Leur. Wim Brooymans meldt dat hij zijn 15^e Kennedywalkerstempel gaat ophalen, dus die Gouden medaille mogen we alvast klaarleggen.

Voor de punten van ons kampioenschap hoeven ze niet

te bellen, alleen als ze het halen om voor zeven uur binnen te komen, dan moeten ze dat wel even melden. Wij pauzeren in Kessenich op 54.3 km. Bij Gerda in café De Pomp leg ik al voor de 18e keer aan, ook Piet die aan zijn 9e editie bezig is, drinkt hier zijn koffiefilter maar al te graag.

Nu volgt nog een taai stuk mars door België, maar als we bij Maaseik de brug zijn gepasseerd is het niet ver meer naar ons derde en laatste rustpunt in 'De Oude Tramhalte' te Roosteren. Joop begint eindelijk ook ontzag te krijgen voor zijn onderdanen en is vandaag voor het eerst blij met een stoel. Peter voegt zich ook weer bij ons en samen drinken we een welverdiend pintje op de goeie afloop die alweer in zicht komt.

De 25^e Astense Paastocht: Het begint al een aardige traditie te worden om op Paasmaandag in Asten te gaan uitwandelen bij de OLAT-tocht om zo nog eens na te genieten van zaterdag. We zijn al voor halfacht present, Dini mag helpen op het inschrijfbureau. Dus voor mij volop tijd voor koffie en hier en daar een praatje.

Als Piet en Joop eindelijk zijn gearriveerd kunnen we naar buiten en genieten van het prachtige voorjaars-

weer. De eerste paar kilometer gaan door een mooie buitenwijk van het dorp en we presteren het om binnen de kortste keren twee keer een foute richting op te gaan. We geven de schuld voor het gemak maar aan het zonlicht, want de routebeschrijving lezen op een zondagmorgen is aan ons niet besteed. Omdat we maar een

Wat dies meer zij

De OLAT-Lustrumafstand: Bijna twee jaar geleden kwam het OLAT-bestuur op het idee om bij gelegenheid van het 35 jarig bestaan een Lustrumtocht te organiseren. Een indrukwekkende monsterafstand moest worden toegevoegd aan de reeds bestaande twee lange afstanden van de Kempenlandtocht. Voor de recreanten zouden ook normale afstanden van 10, 20 en 40 km worden toegevoegd. Zo kon iedereen aan zijn trekken komen.

De laatste 15 km gaan gedeeltelijk in het donker. Net voor Sittard hoor ik een bekend autotoetertje, en ja hoor, het is Dini op weg naar Sittard om ons op te halen. Na een bijna triomftocht over de Markt in het centrum van Sittard worden we even later verwelkomd door de organisatie van de KMS. Een geslaagde organisatie van de 39^e Kennedymars Sittard, onderweg begeleid door veel helpende handen, die het voor ons aantrekkelijk maken ook weer met volle belangstelling uit te zien naar de 40^e uitvoering.

Na even rusten en een laatste drankje bracht Dini ons weer veilig thuis.

stukje doen, zal ik jullie dit maal niet vervelen met het opsommen van weilandjes en bospartijen. Persoonlijk blijf ik het echter wel verbazingwekkend vinden dat wandelaars op een traject van 20 km drie keer verzorging wordt aangeboden, zal de aantrekkingskracht van de OLAT dan toch als een sociale babbel door de maag gaan?

Halverwege koers doen we Liessel aan. Op het terras van 't Oude Brouwhuis zitten we heerlijk in het zonnetje en de verhalen over eergisteren 'en toen', beginnen al de kop op te steken, als we verstandig als we zijn, toch maar besluiten om verder te gaan met onze wandeling. De terugweg gaat door een mooie omgeving, al moet hier en daar toch wel iets te veel asfalt worden versloft. Na een flinke schep soep en wat 'bijgepraat' op de centrale verzorgingspost zijn we klaar voor de eindspurt. Het terras van 'Jan van Hoek' zit afgeladen vol, daarom blijven we om voldoende aan onze trekken te komen rustig binnen zitten.

Op de afgesproken tijd zijn de meeste wandelaars binnen en kunnen de stalletjes met stempels en boekjes weer worden opgeborgen. De 25^e Astense Paastocht zit erop, het werd een mooie wandeldag met een evenzo mooie opkomst van 727 wandelaars. Bert de Boer bedankt voor je inzet en voor de zoveelste keer dat je hier in Asten de wandelaars liet genieten van de prachtige omgeving.

Wij keren huiswaarts en gaan ons opmaken voor een volgende OLAT-presentatie.

Er werd gewikt en gewogen om een goed weekend te vinden waarin zo'n tocht met een redelijke kans van slagen zou kunnen worden gepland. Uiteindelijk werd gekozen voor het Pinksterweekend 2002.

Thans is het ogenblik aangebroken dat wij u oproepen ons niet in de steek te laten en in ieder geval op zondag 19 mei even de wandelschoenen aantrekt om recreatief mee te genieten op de parkoersen die mede voor u zijn ontworpen.

Samen met Jan van de Ven, ons erelid, mocht ik de eer-

hun drang om te presteren ook worden getroffen door de schoonheid van ons mooie Brabantse land.

2^e Pinksterdag

**PINKSTER-WANDELTOCHT
te MILSBEEK**

**2^e Pinksterdag
20 MEI 2002**

Start en finish:	Trefpunt 68, MILSBEEK
Afstanden en starttijden:	42-28-20-12-6 KM 42 KM. vanaf 7.00 uur (MARATHON) 28 KM. vanaf 8.00 uur 20 KM. vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur 6-12 KM. vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur
Inschrijving en inlichtingen:	Korhoenderveld 109, Cuijk telefoon 0485-322325 Na. 18.00 uur.

ste 65 km van de Lustrumafstand van 175 km uitzetten. We denken ook dat we een mooie, niet al te moeilijke route op papier hebben staan. Natuurlijk zal de beschikbare tijd om binnen ongeveer 9 uur een afstand van een kleine 65 km te overbruggen hard nodig zijn, maar toch hopen wij dat de wandelaars die hebben ingeschreven om de 175 km lange lustrumafstand te 'bedwingen' in

De tocht van Rooi naar Eersel voert de wandelaars onder meer door de weidse omgeving van Olland, waar de roots van OLAT en vele wandelvoetstappen van menig lange afstandwandelaar liggen. We wandelen via Liempde richting Boxtel. Het Veldersbos en de Mortelen zijn momenten om te genieten van prachtige natuur. Over Spoordonk bereiken we het devotie-oord 'De H. Eik' waar in deze meimaand veel pelgrims op de been zullen zijn. Een paar jaar geleden won het nog de Brabantse Cultuurprijs: de omgeving van landgoed De Baest, en de wandelaar zal deze omgeving niet uitsluitend zintuiglijk beleven! Dan is er even een moment van rust in café De Zwaan waar de wandelaars een kwartiertje tot zichzelf kunnen komen onder het genot van een drankje. Na Middelbeers wandelen we door het onovertroffen natuurgebied De Landschotseheide en volgen hierbij, na enige tijd, de markering van het Grenslpad. We vertoeven daarna een poosje in de Buikheide, waar Jan en ik onverwacht werden getroffen door een 'weergaloos' onverhard fietspad dat het hele bosgebied doorkruist. We hebben het de wandelaars niet willen onthouden.

We wandelen ook langs een uniek ven tussen Wintelre en Vessem, volgen een traject van het Pelgrimspad over de Halve Mijl, doen even Knegsel aan en gaan dan door de bosrijke omgeving naar Steensel. Langzamerhand naderen we ons doel in Eersel, maar proeven eerst nog een heel klein stukje van het parkoers dat we straks op het vervolg van de tocht tijdens de Kempenlandtocht door de Brabantse Kempen en het Belgische Limburg nogmaals als aanloop zullen benutten. Wij wensen alle wandelaars heel veel wandelplezier tijdens de OLAT-Lustrumtocht op 18 en 19 mei 2002.

GRENSPALEN TUSSEN NEDERLAND EN BELGIE (3)

Door: Piet Jansens

De bron waaruit ik citeer over de geschiedenis van de grenspalen komt uit het boek: **'De Grens Bepaald' van Co Bieze**. Verder is het boek over de grensgeschiedenis in Zeeuws-Vlaanderen van P. Stuij erg goed en dan zijn er boeken van diverse heemkundekringen, die interessant zijn indien ze langs de grens hun 'werkterrein' hebben. En tenslotte is er nog alle informatie te vinden op Internet: html.huizen.dds.nl/~eefberns/ of via www.hejoly.demon.nl/netherlands

Woensdag 21 februari 2001

Langs de grens van Eijsden naar Kanne (B)

Vandaag rijden we naar het stadje Eijsden en bij de parkeerplaats van het natuurgebied 'Oost-Maarland' ga ik een zandpad in naar de Maas. Tussen een aantal Konik-paarden door die het gebied moeten afgrazen kom ik bij Grenspaal N° 48, pal aan de oostoever van de rivier. De grenspaal staat op een klein schiereilandje waarvan de helft Belgisch grondgebied is. Met Nederland is men in overleg om dit gebied in te ruilen

voor een ander eilandje. Omdat de Maas ten zuiden en noorden van Maastricht een grensrivier is, staat er zowel aan de Nederlandse als aan de Belgische kant een grenspaal met hetzelfde nummer. Doch Gp N° 48 in België is jaren geleden door verbreding van de rivier helaas in het water verdwenen. Er zijn nog geen plannen om er een terug te zetten.

Terwijl Janny ondertussen naar het stadje Eijsden rijdt, wandel ik zo'n 2 km zuidwaarts vlak langs het water. Jammer dat het wat mistig is, waardoor er niet zoveel te zien is. Scheepvaart is hier niet omdat dit gebruik maakt van het Albertkanaal. Door Eijsden gaat het over mooie oude kinderkopjes-straatjes naar de voormalige veerstoep aan de Diepstraat. Daar staat Janny bij Gp N° 47 te wachten. Bijzonder is dat de koninklijke familie in 1995 een bezoek bracht aan Eijsden en er bij deze grenspaal de begroeting was met tal van Nederlandse en Belgische hoogwaardigheidsbekleders. Van een 'grenspalenkennis' kreeg ik daar mooie foto's van.

Dan verder langs een oud kasteel over de Graaf de Geloeslaan en na zo'n 1,5 km kom ik bij de grote herenboerderij 'Laag Caestert', en vraag aan de bewoner of ik over zijn erf naar Gp N° 46 mag lopen. Deze heeft geen bezwaar en na het omzeilen van een paar grote honden wordt ook deze grenspaal op de foto gezet. Terwijl Janny met een omweg zuidwaarts rijdt langs 'Schans Navagne' en mij later op zal pikken, probeer ik langs de oever van de rivier zuidwaarts te lopen naar Gp N° 45, toch weer zo'n 1,5 km. Dat valt nog niet mee, want het weiland is behoorlijk drassig. Met de hoge schoenen aan blijven mijn voeten gelukkig droog. Castor niet, want die rent overal dwars doorheen. Na deze grenspaal kan ik verder over een onverhard pad, wat een asfaltweg wordt en tref Gp N° 44 in een stuk ruig terrein bij het mooie Restaurant Navagne. Dit restaurant ligt in België, maar is alleen via Nederland bereikbaar. Deze situaties zullen we nog diverse keren tegenkomen omdat de grens nu eenmaal grillig verloopt. Iets verderop staat Gp N° 43 op het kruispunt bij de Schans Navagne. Omdat we de vorige dag tot aan N° 42 waren gekomen, hebben we nu voorlopig de grenspalen aan de oostkant van de Maas gehad en moeten dus oversteken naar de westoever. Na ruim 8 km wandelen is het inmiddels ook wel tijd voor een pauze. Terwijl we de kaart bestuderen hoe we verder zullen gaan, drinken we onze koffie uit de thermoskan en eten er een broodje bij. De afstand naar de volgende grenspaal via de brug over de Maas is behoorlijk groot, dus stap ik bij Janny in de auto en rijden we naar de westoever. De tijd begint een beetje te dringen omdat we eigenlijk tot aan GP-64 in het dorp Kanne willen komen en dat is nog een heel eind.

Daarom gaan we snel door het dorp Lixhe naar Gp N° 45 langs de westoever van de Maas en pal tegenover de andere N° 45 aan de oostelijke oever. Bij Nivelles moet Gp N° 46 (West) staan, maar deze is erg moeilijk bereikbaar. Op een, in de rivier uitstekend, hoog stukje land, staat de grenspaal, maar er ligt wel een laagliggend modderig stuk grond tussen. Dit staat bij hoog water van de rivier onder water, maar gelukkig nu niet. Tot over de enkels door de blubber en mezelf vasthoudend aan het struikgewas, kan ik voldoende

dichtbij komen voor een foto. Terug steekt Janny mij een grote stok toe, zodat ik ongeschonden de weg weer kan bereiken.

In een snelle pas wandel ik vervolgens over een smal dijkweggetje richting Lanaye en heb een mooi uitzicht over de Maas. Het is goed te zien hoe hoog het water kan komen door de grote troep aan de kant. Veel takken, lege flessen en huisafval markeren de hoogwaterlijn. In het dorp staat Janny te wachten en samen lopen we door een smal straatje en een poort naar de rivier. Grenspaal N° 47 (West) staat midden in het rivierafval en is in slechte conditie. Je kan zien dat deze paal regelmatig onder water staat.

Zoals al eerder vermeld is Gp N° 48 aan de Belgische kant in de rivier verdwenen zodat we, om bij Gp N° 49 te kunnen komen, via de 'Sluis van Lanaye' rijden en de weg nemen die naar Maastricht gaat. We zijn nu aan de voet van de St. Pietersberg en zoeken ons wezenloos naar de grenspaal. Een bewoner even verderop is zo vriendelijk om de juiste plaats aan te wijzen, hoog tegen de steile helling op en helemaal begroeid met klimop, waardoor hij bijna niet te zien is.

Nu komt het moeilijkste deel van de dag, want de volgende grenspalen staan allemaal tegen de helling van de St. Pietersberg. Maar hoe kom ik daar bij? Vanaf de verkeersweg lukt dat niet, daar is niet tegen de berg op te klimmen. Eerst er omheen dan en het van de andere kant proberen. Met Janny spreek ik af dat zij met de auto via Maastricht naar Kanne in België rijdt. Zelf wandel ik een stukje terug naar Petit-Lanaye en kan dan een onverharde weg inslaan die langs Boerderij 'Caestert' gaat en dan naar boven het bos in. Over kleine kronkelpaadjes kom ik eindelijk bij Gp N° 50 uit en vandaar kan ik loodrecht de diepte inkijken naar, jawel, N° 49 !. Het kostte me wel bijna een uur om daar te komen. De palen 51 t/m 55 staan maar een paar honderd meter uit elkaar, dus dat schiet lekker op. Maar waar is Gp N° 56 gebleven ??

Volgens mijn stafkaart moet deze grenspaal vlak naast de weg staan die naar het voetbalveld van Kanne gaat, maar vinden, ho maar! De brede zandweg ligt hoog op de zuidkant van de St. Pietersberg en regelmatig rijden grote vrachtwagens voorbij die van de mergelgroeve vandaan komen. Het is er een grote stofbende. Ook de beboste helling naast de weg wordt minutieus onderzocht, doch de grenspaal is van de aardbodem verdwenen. Wel zie ik in de verte bij een kapelletje mijn eigen auto staan, dus daar eerst maar naar toe. Daar aangekomen zie ik wel Gp N° 57, doch van Janny en Castor is geen spoor te bekennen. Roepen helpt niet en ik neem dezelfde weg terug omhoog. Het blijkt dat zij, het wachten een beetje beu, alvast richting N° 56 aan het lopen was en toen van het pad afgeraakt was. Gelukkig dat Castor op mijn scherpe fluiten reageert en we vinden elkaar weer terug.

Janny rijdt terug naar de andere kant van het dorp Kanne en zal daar wachten tot ik de laatste grenspalen van deze dag op de foto heb gezet. Ik ga weer het zandpad op, maar nu in de andere richting langs de bosrand van 'de Observant' en passeer vervolgens de nummers 58 en 59. Gp'n N° 60 en 61 staan midden in een weiland op zichtafstand van elkaar. Wel zijn ze ver de grond ingezakt, zodat de nummers nog maar amper te lezen zijn. Van hieruit is er een prachtig uitzicht over een aantal mergelgrotten en in de verte zie ik het beroemde Kasteel 'Neercanne' liggen. Over een grindpad naar beneden kom ik Kanne binnen en aan de rand van het dorp vind ik in een greppel Gp N° 62. Er moeten eerst wat takken weggehaald worden om het nummer te ontdekken. Nog erger is dit bij de nummers 63 en 64, welke langs de Mergelweg staan, die van Kanne naar Maastricht gaat. Deze zijn geheel weggezakt en met enige moeite lukt

het me om nog een stukje van de nummers te vereeuwigen.

Het zit er op voor vandaag en we rijden terug naar ons vakantiehuis in Eperheide waar we in de stallen gaan kijken hoeveel lammetjes er vandaag weer geboren zijn. Boer Lardinois is enigszins ongerust want er schijnt ergens een Mond en Klauwzeer ziekte uitgebroken te zijn wat ook zijn schapen kan treffen. Met zo'n 1000 mergellandschappen en bijna allemaal aan het lammeren, kan dat een hele schadepost betekenen. Voorlopig worden

dan ook de bezoekers geweerd in de stallen, maar omdat wij er al een hele week zijn, mogen wij er toch bij. In de loop der tijd wordt het duidelijk hoe ernstig de MKZ-crisis toeslaat.

OLAT-LUSTRUMWEEKEND ZATERDAG 18 EN ZONDAG 19 MEI

ZATERDAG 18 MEI:

ST.-OEDENRODE SPORHAL KIENEHOEF
Start i.v.m. O.V. even over 09.00 uur
175 km Lustrumafstand
Inschrijving gesloten

EERSEL 'T VIERSPAN 4^E KEMPENLANDTOCHT
19.00 uur 110 km, inschrijving €25.-
22.00 uur 80 km, inschrijving €20.50
inschrijven tot aan de start
korting OLAT-leden 110 km €4,50 / 80 km €2.50

ZONDAG 19 MEI:

Recreatieve Lustrumafstanden

EERSEL 'T VIERSPAN

7.00 uur tot 10.00 uur

40 km, inschrijving €4.- / OLAT-leden €3.-

20 km, inschrijving €3.- / OLAT-leden €2,75

9.30 uur tot 12.00 uur

10 km, inschrijving €3.- / OLAT-leden €2,75

informatie: ☎ 0495 – 450325

☎ 0499 – 473767

☎ 0413 – 475467

www.wandel-olat.org/

RECREATIEVE WANDELKALENDER

Datum:	plaats:	tijd vanaf	afstanden km:
12 mei	Den Bosch	7.00 uur	40-30-20-15-10-5
	Meerendonkweg 1	☎073-6414627	
18/20 mei	Breda	9.00 uur	40-30-20-15
	Fellenoordstraat 124	☎076-5216976	
18/19 mei	Ossendrecht	7.00 uur	42-36-30-24-18-
	OLVter Duinenlaan 199	☎0164-614084	
19 mei	Achtmaal	7.00 uur	40-25-18-12-7
	v.d.Berghstraat 4	☎076-5984830	
19 mei	OLAT Eersel	7.00 uur	40-20-10
	Eikenburg 1	☎0413-475467	
20 mei	Milsbeek L.	7.00 uur	42-28-20-12-6
	Kerkstraat 31	☎0485-322325	
20 mei	Someren-Eind	8.00 uur	50-42-30-15-10
	W.Alexanderlaan 5	☎0493-490153	
23/26 mei	Diever Drente	7.00 uur	40-30-20-10
	Hoofdstraat 88	☎0521-592661	
25 mei	Halsteren	7.00 uur	50-40-25-15-10
	Fabrieksstraat 14	☎0164-684519	
26 mei	Best	8.00 uur	42-30-20-10
	Pr. Beatrixlaan 27	☎0499-373346	
26 mei	Leende	7.00 uur	40-20
	Julianastraat 1	☎040-2061793	
26 mei	Eindhoven	8.00 uur	40-20-10
	Luyksgestel per bus Eindhoven	☎0497-542601	
26 mei	Zevenbergen	8.00 uur	50-40-25-15-10
	Galgenweg 62	☎0168-325389	
1 juni	Dinteloord	8.00 uur	40-25-10-5
	v.Oldenbarneveldstrat	☎0167-522012	
2 juni	Odiliapeel	7.00 uur	40-30-20-15-10
	Oudedijk 38	☎0413-273263	
8/9 juni	Waalwijk	8.00 uur	40-30-25-20-15
	St.Crispijnstraat 83	☎0416-335140	
9 juni	Mill	7.00 uur	50-42-30-20-15
	Sportweg	☎0485-453569	

WIJ WENSEN U MOOIE WANDELINGEN, TOT ZIENS